

Adventes Vēstis

2025
APRĪLIS
351

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Augšāmcelšanās

ELLIŠKĪGĀ
IZMEKLĒŠANA

Bērniem un pusaudžiem:
Jēzus satika Jūdu

Jauniešiem:
Impact Kārsava atskats

Saturs:

- 04** ATSKATS
Misijas brauciens uz Zviedriju
- 07** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Kas noticis?
- 08** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Vairāk nekā atjaunošana
- 10** ATSKATS
Sadraudzēties ar Dziesmu grāmatu
- 12** TĒMA
Augšāmcelšanās
- 14** PA ELENAS VAITAS DARBU LAPPUSĒM
Bībeles noslēpumi — pierādījums tās inspirācijai
- 16** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Ellišķīgā izmeklēšana
- 18** VESELĪBA
Šokolāde un problēmas
- 20** JAUNIEŠIEM
Jauniešu dienas atskats
- 22** JAUNIEŠIEM
Impact Kārsava atskats
- 26** JAUNIEŠIEM
GAiN GenZ
- 29** BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM
Jēzus satika Jūdu

“Adventes Vēstis” ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 600 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVIČA, Imants ĢIPLSIS, Vineta KRAULIŅA, Mārīte LIPSKA, Andris PEŠELIS.

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietojumu uz 4. vāka rakstīt adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti, uzticīgie “Adventes Vēstu” lasītāji!

Nezinu, kā jums, bet man šai laikā bieži nākas domāt par jautājumiem, kuriem vēl pavisam nesen nepievērsu ne vismazāko uzmanību. Politika man vienmēr bijusi sveša un nepatīkama joma, bet nu situācija ir tāda, ka teju katru rītu viena no pirmajām lietām, ko daru pēc sarunas ar Debestēvu, ir jaunāko ziņu izlasīšana telefonā. Teikšu, ka tas nav labs paradums, jo parasti neko citu, kā vien raizes vai viltus mieru tas nedod. Protams, mēs ceram, ka Dieva varenā roka visu vērsīs par labu, tomēr zinām, ka ne vienmēr šādi labie pavērsieni notiek. To pārdomājot, mācītājs Andris Pešelis rubrikā “Aktuālais jautājums” meklējis atbildi uz jautājumu: “Kas notiek? Kāpēc šķiet, ka visa pasaule sajukusi prātā?”

Ja būtu jāatbild, ko lai darām mēs, kas dzīvojam tieši šeit un tagad, vienīgā atbilde, ko esmu atradusi es, ir – jāpaļaujas uz Dievu. Jo, ja neko nevaram mainīt, mums atliek cerēt, ka Viņš to mainīs vai arī izvedīs mūs cauri tai vai citai situācijai. To pieredzēja arī draudze pirmajā gadsimtā – Kristus, viņu visu cerība, tika piesists krustā, bet Viņš augšāmcēlās ar uzvaras vēsti; draudze tika smagi vajāta un pārbaudīta, bet Dieva spēkā tā ir pieaugusi skaitā un izpletusies teju pa visu pasauli. Ir krīze, bet Dievs risina un ved. Par to varēsiet lasīt arī Tēmas rakstā “Augšāmcelšanās”, kur redzēsiet, kā cauri visiem maldiem un māņiem Dievs izved cauri un aizved pie tukšā kapa – uzvaras vēsts. To atradīsiet arī “Vārds mācītājam” rakstā “Vairāk nekā atjaunošana”, kur mācītājs Māris Debners atgādina brīnišķīgo vēsti – kad viss ļaunums būs beidzies, šo zemi un mūs pašus gaida kas vairāk nekā atjaunošana.

Vēl žurnālā jūs gaida divi atskata raksti – viens par kalpošanu nedzirdīgajiem Zviedrijā, otrs – par dziesmu dievkalpojumu Dobeles draudzē. Bagāts atskata materiāls šoreiz arī lappusē Jauniešiem. Rubrika “Pa Bībeles lappusēm” turpina ellišķīgo izmeklēšanu, ieskatoties līdzībā par bagāto vīru un Lācaru, bet sadaļā “Pa Elenas Vaitas darbu lappusēm” jūs gaida raksts “Bībeles noslēpumi – pierādījums tās inspirācijai”, kur cita starpā dots padoms, ko darīt, ja nespējam izprast Dieva darbu.

Bērniem un pusaudžiem šoreiz jauna tikšanās ar kādu bēdīgi slavenu cilvēku, kuru vienmēr pieminam, runājot par pēdējiem notikumiem pirms Kristus krustā sišanas, kā arī jauni uzdevumi un iespēja piedalīties konkursā.

Lai Debesu Tēvs mūs visus stiprina šajos nemiera pilnajos laikos! Lai Dieva miers sirdī, namā un mūsu zemē! “Nāciet un skatieties Tā Kunga darbus, kas iztrūcina zemi, kas liek kariem mitēties visā pasaulē, kas salauž stopus, kas šķēpus sadauza un bruņas ar uguni sadedzina! “Rimstieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs, cildināms tautu starpā, cildināms pa visu pasauli!” Tas Kungs Ceabaots ir ar mums, mūsu stiprā pils ir Jēkaba Dievs!” (Ps. 46:9–12)

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Dzīvojam laikā, kad skaidrajās pavasara debesīs paceļas dzīvīgi gājputnu kāši, un tajā pašā laikā tepat līdzās kaimiņu valstu debesis aptumšo nāvi un iznīcību nesošie kaujas droni un raķetes. Cilvēku domās, sejās un sarunās vērojams vienlaikus prieks un arī uztraukums. Prieks par skaisto pavasari un no ziemas atmodušos dabu, bet milzīgs uztraukums un bažas par mieru un nākotnes perspektīvām. Gan pieaugušos, gan bērnus uztrauc, šķiet, pakausī elpojošie kara draudi un politiskās pārrunas par karu un mieru, kas nerezultējas tik ātri un produktīvi, kā gribētos. Ziņās pieminētie scenāriji par pasaules notikumiem tuvākai un tālākai nākotnei regulāri satricina sabiedrību. Kur ir drošība?

Bībele skaidri vēstī: “Bet jūs dzirdēsīt karus un karu daudzinašanu. Esiet nomodā, nebīstieties, jo tam jānotiek; bet tas nav vēl gals.” (Mt. 24:6)

Pārdomājot šī laika izaicinājumus, ir dažas lietas, kuras būtu vērts ņemt vērā:

Saglabāt Dieva mieru, nevis krist panikā un sēt bailes un paniku apkārtējos.

Saglabājot mieru, **neiekrist vienaldzībā** par notiekošo, **apātijā**

vai garīgā miegā, jo Dievs nav vienaldzīgs. Jēzū mums ir ļauts piedzīvot Dieva attieksmi.

Tajā pašā laikā svarīgi ir apzināties situācijas nopietnību un iespējamību, ka **situācija var strauji mainīties**. Jebkurā brīdī.

Uzticīgi turpināt darīt to, kas mums katram ir uzticēts.

Ārējie apstākļi un situācija mums nevar garantēt drošību un nesatricināmu mieru. To var dāvēt vienīgi dzīvā Dieva klātbūtne mūsu sirdī un mūsu praktiskajās ikdienas gaitās.

“[...] Kristum bija jācieš, [...] **Viņš pirmais no mirušiem augšāmcēlies** sludināt gaismu Savai tautai un pagāniem.” (Ap. d. 26:23)

Korijas ten Būmas grāmata “Patvērums” sākas ar vārdiem: **“Visa pasaules vēsture norit zem krusta zīmes...”** Šajā grāmatā ir aprakstīta viņas un viņas ģimenes – kristiešu – pieredze Otrā pasaules kara laikā Holandē, palīdzot tiem, kam draudēja prātam neaptveramas cietsirdīgas represijas.

Šo augšāmcelšanās spēku, kurā cēlās Dieva Dēls pēc Savas nāves, Debesu Tēvs bagātīgi apsola tiem, kas Viņam uzticas, lai arī kādas ekonomiskās un politiskās

vētras ietu pāri mūsu dzīvei. Kad pieķeramies dzīvā Dieva rokai, tad arī nāve nav tik biedējoša – ja atceramies, ka katrs elpas vilciens ir Viņa žēlastība. Šis spēks nav dots tikai tai ilgotajai dienai, kad mēs tiksim augšāmcelti mūžīgajai dzīvei, bet arī katrai dienai, kad mums ir vajadzīgs spēks dzīvot, kad jutamies paguruši, samulsuši vai pat apātiski. **Drošība ir dzīvās attiecībās ar Jēzu. Tās nedrīkst būt atkarīgas no ārējiem apstākļiem, bet no mūsu izvēlēm un sadarbības ar dzīvo Dievu!** “Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem.” (Mt. 5:9)

Patiesa, stipra un praktiska ticība Jēzum dod mums drosmi būt aktīviem miera un mierinājuma vēstnešiem. Vēsture liecina, ka tas ir iespējams. Tagadējās dienas mūs aicina soli pa solim piepildīt un piedzīvot šos vārdus savā dzīvē.

SDA Latvijas
draudžu
savienības
prezidents-
bīskaps
Imants Ģipslis

Ģipslis

MISIJAS BRAUCIENS UZ ZVIEDRIJU

Vineta Laudurga – Rīgas
1. draudzes Nedzirdīgo
grupas mācītāja

Ir 21. februāris, piektdienas pusdienas laiks, kad kopā ar divām nedzirdīgajām draudzes locekļēm – Elītu un Ievu – velkam savus ceļojuma čemodānus uz trolejbusa pieturu, lai dotos uz lidostu. Drīz vien jau esam lidostā, kāpjam lidmašīnā un paceļamies novakares debesīs.

Taču istenībā šis ceļojums iesākās jau pusgadu ātrāk, kad saņēmām e-pastu no Ērebro Septītās dienas adventistu draudzes mācītāja, kurš jau divus gadus regulāri bija Bībeles nodarbībās tiecis ar diviem nedzirdīgajiem un izmācījis tiem Bībeles stundas par visiem iespējamiem tematiem.

Dzirdīgie cilvēki Bībeles stundu materiālu parasti izmācās apmēram pusgada laikā, tāpēc nav brīnums, ka viņi apmūļst un domā, ka kaut kas nav kārtībā, ja Bībeles tēmu un mūsu draudzes pamatmācību apguve ievelkas uz vairākiem gadiem, kā tas ir ar nedzirdīgajiem. Mēs ar mācītāju Antonu Torstensonu uzturējām kontaktu, līdz vienojāmies, ka labāk būtu aizbraukt un iepazīties ar abiem zviedru nedzirdīgajiem, ieskicējot šīs kalpošanas attīstību nākotnē.

Jo vairāk tuvojamies Zviedrijai, jo tumšākas kļūst debesis, un pēc stundas nolaižamies Ārlandas lidostā jau pilnīgā naktī. Tad seko aptuveni trīs stundu brauciens ar autobusu uz Ērebro. Pa logu redzama tikai pilnīga tumsa, ko dažbrīd ieskicē koku galotņu aprīses, un mēs ceram, ka nepabruksim garām vajadzīgajai pieturai.

Ērebro pilsētas pieturā mūs sagaida mūsu draudzes locekļi – nedzirdīgie, kas no Latvijas

pārcēlušies dzīvot un strādāt Zviedrijā. Tā ir priecīga satikšanās, jo neesam redzējušies teju piecpadsmit gadus. Viņi mūs aizved uz adventistu baznīcu, kur mums ir sarunāta apmešanās vieta. Pie baznīcas mūs sagaida vietējās draudzes locekle Sesīlija ar atslēgām, laipni izrāda visas telpas un parūpējas, lai mums būtu, ko ēst.

Kad Sesīlija aiziet un mēs visas trīs paliekam vienas, vēlreiz pārrunājam savus uzdevumus: man būs jāvada sabatskola nedzirdīgo grupai un jātulko dievkalpojums latviešu zīmju valodā, bet Elītai ar Ievu jāveido kontakti ar vietējiem nedzirdīgajiem.

Katrā valstī un tautā nedzirdīgajiem ir sava zīmju valoda. Es neprotu zviedru zīmju valodu,

tāpēc mana sazināšanās ar zviedru nedzirdīgajiem var notikt tikai ar tulka palīdzību. Savukārt Elītai un Ievai, kuras ir nedzirdīgas, ir daudz vieglāk sazināties ar nedzirdīgajiem citās valstīs, jo viņas pašas ir nedzirdīgas, tāpēc viņām ir spēcīga valodas intuīcija attiecībā uz zīmju valodām.

Mani nedaudz biedē doma: “Bet ja nu kaut kas notiek un neparādās zviedru zīmju valodas tulks, ko tad?” Nevienam jau negribas izskatīties kā muļķim, vēl jo vairāk, ja esi ieradies pēc oficiāla uzaicinājuma. Dzirdīgie draudzes locekļi parasti domā, ka visi pasaules nedzirdīgie sarunājas vienā un tajā pašā valodā (tas būtu apmēram tā, it kā visi dzirdīgie sarunātos esperanto). Situācijā, kad valda Bābeles valodu sajukums,

Nedzirdīgo grupa dievkalpojumā

Mēs kopā ar latviešu grupu

kur nedzirdīgie savstarpēji cenšas kaut ko nebūt viens no otra saprast, dzirdīgie, redzot, ka tiek vicinātas rokas, nodomā, ka viss kārtībā un ka tur pašlaik notiek jēgpilna un saturiski bagāta informācijas apmaiņa. Tāpēc mani uztrauc doma, ka varu palikt bez zviedru zīmju valodas tulka un laiks, ko pavadīsim kopā, būs izniekots. Hmm, vienmēr vajadzīgs plāns B un pat C. Iedrošinu sevi ar sen dzirdētiem stāstiem par to, kā misionāri pie nedzirdīgajiem ir braukuši uz Indiju un Āfriku, pavisam nezināmu zīmju valodu vidē, un tikuši ar to galā. Tiesa – viņi tad tur uz

vietas dzīvoja vismaz mēnesi, nevis divas dienas kā mēs.

Sabata rītā mēs jau agri esam augšā un sakārtojamies, jo tūlīt pēc plkst. 9 jau sāk ieraksties draudzes locekļi, kam ir kādas kalpošanas. Ierodas arī mūsu draudzes locekļi, kas iepriekšējā vakarā mūs atveda uz baznīcu. Sagaidu ierodamies mācītāju, un viņš man ierāda telpu sabatskolai. Jautāju viņam, cikos būs tulks, un saņemu atbildi, ka tulks būs tikai uz dievkalpojumu. Opā! Manas ļaunākās priekšnojautas ir apstiprinājušās. Labi, ka pa nakti ir izdomāts plāns B!

Sabatskolas nodarbība

Sabatskolas grupā ap galdu sēž seši nedzirdīgie, un mēs pārrunājam Dieva vadību, mīlestību un brīvo izvēli Ābrahāma dzīvē. Katrs lasa Bībeli savā valodā, uz papīra rakstām vārdus zviedru un latviešu valodā, rādām zīmējumus, citiem vārdiem runājot, izmantojam to, ko sauc par totālo komunikāciju. Zviedrijā dzīvojošie mūsu draudzes locekļi skatās, ko es runāju, un tulko to uz zviedru zīmēm. Kopīgiem spēkiem sabatskolas tēmu izdodas novadīt līdz saturiskam noslēgumam.

Pēc sabatskolas dodamies uz draudzes lielo zāli kopīgajam dievkalpojumam. Uz dievkalpojumu ierodas vietējie nedzirdīgie, un mūsu sešu nedzirdīgo grupa izaug līdz sešpadsmit cilvēkiem. Mācītājs Torstensons ir uzaicinājis brīnišķīgu zīmju valodas tulku Stīnu, kas skaisti un emocionāli tulko dievkalpojumu zviedru zīmju valodā. Man blakus ir pielikts cilvēks, kas tulko no zviedru uz angļu valodu, lai es savukārt varu Elitai un Ievai dievkalpojumu tulkot latviešu zīmju valodā. Mācītājs ir arī noorganizējis, ka mūzikai spēlējot uzgriez skaļāk elektrisko ģitāru – lai nedzirdīgie var just skaņu vibrācijas. Dažu dziesmu pavadījumam pievienojas pat taurīte. Draudzes vadība tiešām ir papūlējusies, lai dziesmas baudītu ne tikai dzirdīgie, bet sajustu arī nedzirdīgie. Tā visi var piedalīties kopīgajā dievkalpojumā un daudz maz vienlīdzīgi saņemt to, ko dievkalpojums piedāvā.

Tā kā mācītājs Torstensons gribēja, lai iepazīstinu draudzi ar nedzirdīgo kalpošanu, es biju sagatavojusi prezentāciju par mūsu nedzirdīgo grupu Rīgā, par to, ko mēs darām un kādi izskatās mūsu dievkalpojumi un sabatskolas. Dzirdīgie draudzes locekļi ar interesi vēro to zāles pusi, kur sēž nedzirdīgie, pat bērni sēž rātni. Šo draudzes disciplinēto klusumu uz kādu brīdi pārtrauc nedzirdīgai mātei klēpī sēdoša mazuļa uzstājīgi skaļa un spalga brēkšana. Taču draudze sēž stoiskā mierā, pat aci nepamirkšķinot, un izturas tā, it kā nekas tāds nenotiktu. Vienīgi mans angļu valodas tulks nedaudz sagumst un neuzkritoši saķer galvu.

Pēc dievkalpojuma nedzirdīgie, kā jau parasti, paliek zālē sarunājoties. Man par lielu pārsteigumu, starp

Dievkalpojuma

sanākušajiem atrodas cilvēki, kuri strādā pie Bībeles tulkošanas zīmju valodā tāpat kā mēs. Es rādu, kur internetā ir publicēti mūsu tulkojuma video, un viņi rāda savējos. Izrādās, ka daži no viņiem ir bijuši tajā pašā Bībeles tulkotāju sanāksmē Kīprā, kurā piedalījās Elita ar Ievu. Nolemjam sadarboties, jo viņiem ir izstrādāti vizuālie materiāli labākai satura uztverei. Uzzinu, ka Ērebro pilsētā ar kalpošanu nedzirdīgajiem nodarbojas baptisti, un viņi uzaicina mūs nākamajā dienā ciemos pie sevis.

Tā kā kristīgajā pasaulē nedzirdīgie ir visvairāk novārtā atstātā grupa – ļoti niecīgs skaits baznīcu nodarbojas ar kalpošanu nedzirdīgajiem –, tad esmu ievērojuši tendenci, ka evaņģēliskie nedzirdīgie kristieši apvienojas, neskatoties uz savu piederību konkrētai denominācijai, un kopīgi veido Bībeles izpētes grupas un dievkalpojumus, lai pagodinātu Dievu un uzturētu savstarpēju kristīgo sadraudzību. Skandināvijā adventistu draudzēs ir pa kādam retam nedzirdīgajam, bet nav nedzirdīgo grupas ar Nedzirdīgo kalpošanu. Žēl, bet mums nākamajā dienā jau plkst. 11 atiet autobuss uz lidostu, un nevaram pacieņoties baptistu draudzē.

Pēc dievkalpojuma draudze turpat baznīcas ēkas ēdamzālē ir sarīkojusi pusdienas, uz kurām sanāk visi, kas atrodas baznīcā. Kamēr nedzirdīgie bauda garšīgo maltīti un sadraudzību savā starpā, es sarunājos ar vietējās

draudzes aktīvistiem, skaidrojot par nedzirdīgajiem, par nedzirdīgo valodu un arī par situāciju ar brēcošo bērnu.

Draudzes locekļi bija pārsteigti par to, ka pasaulē ir vairāk nekā 350 dažādas nedzirdīgo zīmju valodas. Viņi bija domājuši, ka mēs, tagad sabraukuši kopā no dažādām valstīm, saziņai izmantojam angļu valodu, jo tā ir pierasts dzirdīgo pasaulē. Ak, nē! Angļu valodu nedzirdīgie izmanto tikai tad, ja atrodas angļiski runājošajās valstīs, un arī tur britu zīmju valoda atšķiras no amerikāņu zīmju valodas utt. Draudzes locekļi jautā, kā tad mēs tagad savā starpā sarunājamies, ja jau latviešu zīmju valoda atšķiras no zviedru zīmju

valodas. Nu, tā arī sarunājamies – kaut kā. Pielāgojot un pārņemot viens otra zīmes. Tādā veidā var labi saprasties, runājot par ikdienišķām, taustāmām lietām, bet, lai runātu par Dievu, ir jāprot attiecīgā zīmju valoda.

Pēc pusdienām cilvēki pamazām izklīst, bet mēs ar Zviedrijā dzīvojošajiem latviešu nedzirdīgajiem visu atlikušo dienu pavadām kopā, atceroties draudzes laiku Latvijā, uzklausot viņus, staigājot pa pilsētu un apmeklējot viņus mājās.

Kad nākamajā dienā stāvam Ērebro autoostā, ir nedaudz skumji atvadīties no latviešu nedzirdīgajiem, laiks pagājis tik ātri, un viņi brīnās, kāpēc mēs nepaliekam ilgāk.

Mēs esam pateicīgi Ērebro draudzei par viesmīlību, rūpēm un draudzīgumu, ko izjutām. Mēs priecājamies par Ērebro draudzes mācītāju, kurš vēlas attīstīt kalpošanu nedzirdīgajiem un organizē iespēju nedzirdīgajiem tikties baznīcā pa nedēļu.

Mūsu draudzes misijas uzdevums izriet no Jēzus Kristus pavēles iet un darīt par mācekļiem visas tautas, kristījot, mācot Dieva Vārdu un sludinot evaņģēliju visai radībai, arī nedzirdīgajiem. Tāpēc mēs pieminam lūgšanās Ērebro satiktos cilvēkus un lūdzam, lai Dievs svētī mācītāju un draudzi, uzsākot un plānojot Nedzirdīgo kalpošanu, un neļauj apsīkt viņu enerģijai.

Adventistu baznīca Ērebro

KAS IR NOTICIS?

KĀPĒC ŠĶIET, KA VISA PASAULE PĒKŠŅI SAJUKUSI PRĀTĀ?

Andris Pešēts

“Tautas trako, un valstis krīt, zeme izkūst, kad Viņš paceļ Savu balsi.” (Ps. 46:7)

Lasot evaņģēliju tekstus, spilgti var pamanīt vienu kopīgu iezīmi, proti, ka dēmonu apsēstie trako. Tie mitinās kapos vai tuksnešos, tie krīt zemē un izkļiedz nesaprotamas frāzes. Ļauno garu apsēstie trako, lauž ap sevi lietas un izmētā priekšmetus, sit citus un paši sevi. Tos mēģināja pat saistīt ar ķēdēm, taču viņi šīs ķēdes sarāva. To var sasaistīt arī ar kādām psihiskām saslimšanām, lai gan evaņģēlijos neviens trakošanas gadījums netiek izdalīts atsevišķi kā saslimšana.

Tomēr apsēstību ar ļaunajiem gariem ne vienmēr pavada trakošana. “Un, kumosu iemērcis, Viņš to ņem un dod Jūdām, Sīmaņa dēlam Iskariotam. Un pēc šī kumosa tanī iegāja sātans.” (Jņ. 13:26, 27) Jūda Iskariots bija velna apsēsts, kad devās nodot Jēzu pie augstajiem priesteriem. Jūda netrakoja. Viņš nekrita zemē un priekšmetus apkārt sev nemētāja. Jūda nevienu nesita. Jūda atveda pie Jēzus gūstītājus un Viņu noskūpstīja. Taču viņš, pašam to nezinot, bija ļauno garu apsēsts.

Evaņģēliji apraksta ļauno garu apsēstību divās formās:

1) ar trakošanu, nesavaldīgu rīcību, kas bīstama pašam un apkārtējai sabiedrībai,

2) ar mērķtiecīgu darbību, kas ir vērsta pret Jēzu Kristu un Viņa bauslību.

Jūda bija velna apsēsts. Kā būtu ar Kajafu? Ponciju Pilātu? Hērodu? Vai arī viņi bija ļauno garu apsēsti? Tie visi bija politiķi. Tautu likteņu lēmēji. Likumdevēji un sabiedriskās kartības

uzturētāji. No viņu labvēlības un lēmuma bija atkarīgs, vai indivīds dzīvos vai mirs. Viņus visus kopā vieno 2. psalmā sacītais: “Kāpēc trokšņo tautas un ļaudis tukšu melš? Zemes ķēniņi ceļas un valdnieki apvienojas pret To Kungu un Viņa svaidīto: “Sarausim viņu važas un metīsim prom viņu saistekļus!”” (Ps. 2:1–3) Tātad tie izjuta diskomfortu Dieva likumu ietvaros, tādēļ vēlējās šos “saistekļus” saraut un dzīvot paši pēc saviem likumiem.

Šeit līdzās Kajafam, Pilātam un Hērodom nostājas ļoti daudz vēsturisku personību, kuras līdzīgā veidā ir valdījušas pār tautām. 2. psalms kā “trakojošus” apraksta ne tikvien valdniekus, bet arī pašas tautas, kas sev par valdniekiem ieceļ šādus personāžus. Daudzreiz ir bijis tā, ka tauta atspoguļo savu ķēniņu, savukārt ķēniņš atspoguļo savas tautas dziļākās ilgas un tīkojumus. Te pat ir vērojama savdabīga simbioze kopīgajā “trakošanā”, kas noved pie loģiskām sekām: “Bēdas tam, kas ceļ pilsētas ar asinsizliešanu un kas pilis uztaisa ar netaisnību! [...] lai uguns izpostītu viņu pūliņu augļus, un ka bojā jāaiziet tam, kā dēļ tautas tik neatlaidīgi ir pūlējušās!” (Hab. 2:12, 13) Tie ar savu rīcību piepilda zemi ar drupām. Cik bieži tas notiek ar skaistiem vārdiem par atjaunošanu, reformām, uzlabošanu, progresu un zelta nākotni! Tiek nostumts malā vai pat iznīcināts ikviens, kurš tiem stājas pretī. Brīdinājumu vārdi par katastrofu netiek ņemti vērā. Politīķi un tauta vienā kopīgā neprāta garā dodas pretī pašu izraudzītajam mērķim, kas noslēdzas ar “drupām”. Neminēšu šeit kādus konkrētus piemērus, jo

ar tādiem ir pilna ikkatra vēstures grāmata.

Pasaule nav pēkšņi sajukusi prātā. Tas ir pasaules “normālais” stāvoklis. Pacients ir stabili nenormāls jau kopš grēka sākuma. Simptomi gan mēdz reizēm saasināties, bet reizēm tie nav tik izteikti. Velna gara iespaidā pasaule ir “apsēsta” uz ļaunu.

Sacelšanās pret Dieva likumu ir ļauno garu vara un ietekme. Šī apsēstība var norisināties kā tam trakajam kapos (Mk. 5:3) vai arī kā Jūdām Kajafas pagalmos. Tautu nelogiskā rīcība, kas ir vērsta pret pašu labklājību un drošību, izriet no to nepaklausības Dieva likumiem un pavēlēm. Tas nav noticis pēkšņi. Turpretī “Dievs, atstādams neievērotus nezināšanas laikus, tagad aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem.” (Ap. d. 17:30)

VAIRĀK NEKĀ ATJAUNOŠANA

Māris Debners – Jelgavas,
Auces un Dobeles
draudzes mācītājs

Un Dievs redzēja visu, ko bija darījis, un, redzi, tas bija ļoti labi!” (1. Mozus 1:31)

Vai esi kādreiz mēģinājis iztēloties, kāda tagad varētu būt mūsu pasaule, ja tajā reiz nebūtu ienācis grēks? Grēka un nāves lāsta neskarta daba ar vēl puķainākām pļavām, jaudīgākiem kokiem, piemīlīgākiem dzīvniekiem un acis mielojošām ainavām. Vēl sulīgākas krāsas, izmeklētākas garšas, izsmalcinātāki aromāti, melodiskākas skaņas. Un, protams, cilvēki. Tā vietā, lai izgudrotu aizvien jaunus veidus, kā apkrāpt, izmantot, pazemot un nogalināt, ģeniālie prāti rastu aizvien neparastākas iespējas, kā kalpot citiem mīlestībā. Katrs cilvēks ir unikāls, un katra cilvēka spēja mīlēt un darīt labu ir unikāla, tādējādi mīlestība un viss labais pieaugtu un paplašinātos visdažādākajās izpausmēs.

Tā būtu, ja būtu. Diemžēl mēs zinām, ka viss aizgāja gluži citā virzienā. Grēkā kritusi cilvēce drīz vien iepazīna to, kas ir kauns, vaina, bailes, naidis, vardarbība, netaisnība, ciešanas un nāve. Ja ne Dieva iejaukšanās, ļaunums vairotos neierobežoti un bezgalīgi. Kad pienāca laiks, Tēvs sūtīja Dēlu, lai atpirktu mūsu pasauli no grēka lāsta. Un Viņš to paveica! Viņš to paveica, kaut arī tas prasīja Dieva uzpurēšanos vispārākajā pakāpē. Tas nozīmē, ka Ēdene nav zaudēta, tas nozīmē, ka pasaulei ir cerība!

Elena Vaita grāmatā “Laikmetu ilgas” 1. nodaļā raksta: “Ar savu dzīvi un nāvi Kristus ir panācis pat vairāk nekā atjaunošanu no grēka posta.” Vai saproti, ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka pasaule tagad var kļūt labāka un pilnīgāka, nekā tā būtu bijusi, ja grēks nekad nebūtu ienācis. Tas izklausās neticami. Vai vari to

apvert? Tā nav tikai atgriešanās sākotnējā stāvoklī. Sākotnēji viss bija ļoti labs, bet pēc atjaunošanas viss būs vēl labāks! Mūsu pasaule ir salauzta, bet, kad tā tiks atjaunota, tā būs vēl stiprāka un pilnīgāka, nekā tā bija sākotnēji.

“Kur vairojies grēks, tur pārpārēm vairojas žēlastība.” (Rom. 5:20) Grēks ir vairojies parasti, bet kā vairojusies žēlastība? Pārpārēm, tas ir – vēl vairāk. Grēks nekādā ziņā nav labs, nepavisam nē. Bet, ak, Dieva brīnums! Viņš spēj izmantot to, kas nepavisam nav labs, lai sniegtu pārpārēm kaut ko ļoti labu. Kur grēks ir viena vienība, tur žēlastība ir 3 vai pat 10 vienības!

“Sātans vēlējās, lai cilvēks no Dieva tiktu pilnīgi atšķirts, bet Kristū mēs ar Dievu tiekam savienoti vēl ciešāk, nekā ja mēs nekad nebūtu krituši. Tādēļ, ka Pestītājs ir pieņēmis mūsu dabu, Viņu ar cilvēci saista nesaraujamas saites. Viņš ar mums ir savienojies uz mūžīgiem laikiem.” (“Laikmetu ilgas”, 1. nod.) Lūk, ko nozīmē vairāk nekā atjaunošana! Tas ir kas vēl labāks nekā bija sākumā.

“Dievs savu Dēlu deva ne tikai tādēļ, lai Viņš nestu mūsu grēkus un mirtu kā mūsu upuris. Dievs deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai Viņš kļūtu par cilvēku dzimtas locekli un uz visiem laikiem paturētu savu cilvēcisko dabu. Sava Dēla personā Dievs ir pieņēmis cilvēka dabu un to ienesis visaugstākajās Debesīs. “Cilvēka Dēls” ir līdzvaldītājs Visuma tronī. Kristū cilvēces ģimene ir savienota ar Debesu ģimeni. Pagodinātais Kristus ir mūsu Brālis. Debesis ir ieslēgtas cilvēcē, un cilvēce ir ieslēgta Bezgalīgās Mīlestības

skavās.” Lūk, ko nozīmē vairāk nekā atjaunošana!

Dievs varēja iznīcināt sātānu un viņa līdzjutējus tikpat viegli kā nosist odu, bet Viņš to nedarīja. Sacelšanās nevarēja tikt pārvarēta ar spēku. Dieva principi balstās uz labestību, žēlsirdību un mīlestību, un šo principu atklāšana ir līdzeklis, ko Viņš izmanto, stājoties pretī velnam. Sātana galvenais ierocis ir meli, maldināšana. Lai viņu uzveiktu, viņš bija jāatmasko, viņa meli bija jāpierāda kā meli. Un Kristus upura nāve grēcinieku vietā nav Dieva vājums, bet gluži pretēji – Dieva spēks, kas ne tikai glābj cilvēkus, bet arī uzveic sātānu, atmaskojot tā melus.

“Kristus pestīšanas darbs attaisno Dieva varu. Visvarenais atklājas kā mīlestības Dievs. Sātana apsūdzības ir atspēkotas, un viņa raksturs — atmaskots. Sacelšanās nekad vairs nevar atkārtoties. Nekad vairs Visumā nevar ienākt grēks. Uz mūžīgiem laikiem visi ir pasargāti no atkrišanas. Sevi upurējošā mīlestība ar nesaraujāmām saitēm zemes un Debesu iemītniekus savieno ar Radītāju.” (“Laikmetu ilgas”, 1. nod.) Vai redzi, ko nozīmē vairāk nekā atjaunošana? Būs labāk nekā bija sākumā!

“Pestīšanas darbs tiks pabeigts. Tur, kur vairojās grēks, Dieva žēlastība ir vēl vairāk vairojusies. Tieši zeme, ko sātans uzskatīja par savu, būs ne tikai atpirkta, bet pat paaugstināta. Mūsu mazā pasaule, kas atrodas zem grēka lāsta, šis vienīgais tumšais traips krāšņajā Dieva radībā, tiks pagodināta pāri visām citām pasaulēm Visumā. Šeit,

kur Dieva Dēls mājāja cilvēka miesā, kur dzīvoja, cieta un mira Godības Kēniņš — jā, tieši šeit, kad Viņš visu atjaunos, būs “Dieva mājoklis pie cilvēkiem”, “Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem” (Atkl. 21:3).” (“Laikmetu ilgas”, 1. nod.)

Kāpēc tieši šeit? Varbūt tāpēc, ka te vispārākajā pakāpē atklājās, cik tieši labs ir Dievs. Debesu saime, eņģeļi kopš dzimšanas zināja, ka Dievs ir labs. Labs par 100%, tā viņiem tika mācīts. Bet viņi nezināja, kā šie 100% izskatās dzīvē. Nevieni to nezināja – līdz Golgātas krustam. Nevieni eņģelis nekad nevarēja iedomāties, ka Dievs būtu gatavs nomirt par cilvēkiem, kas Viņu nīst. Viņiem nebija iespējas to uzzināt, līdz radās grēks.

“Mūsu pasaule nav vislabākā iespējamā pasaule, bet tā ir labākais veids, kā sasniegt vislabāko iespējamo pasauli.” (Deivids Ašeriks)

Mēs dzīvojam pasaulē ar labākajām iespējām. Nevis pateicoties grēkam, bet par spīti grēkam. Dievs to zināja no pirmā brīža, pirms Viņš kaut ko radīja. Pirms cilvēki krita grēkā, Dievam jau bija risinājums un krusts jau bija daļa no Viņa plāna – pirms pasaules radīšanas. (Skat. 1. Pētera 1:20) Grēka traģēdija nebija Dieva plāns, bet Viņa plāns bija atbilde uz šo traģēdiju, tāda atbilde, kas galu galā visu padara labāku nekā bija iepriekš. Apbrīnojamā gudrība un mīlestība!

Tātad. Ar savu dzīvi un nāvi Kristus ir panācis vairāk nekā atjaunošanu. Tas nozīmē – atjaunotā pasaule būs pat labāka un pilnīgāka par sākotnējo. Kāpēc? Tāpēc, ka cilvēce ar Dievu būs saistīta vēl ciešākām saitēm. “Tādēļ, ka Pestītājs ir pieņēmis mūsu dabu, Viņu ar cilvēci saista nesaraujamas saites.” Jaunā pasaule būs labāka par sākotnējo arī tādēļ, ka “Sacelšanās nekad vairs nevar atkārtoties. Nekad

vairs Visumā nevar ienākt grēks. Uz mūžīgiem laikiem visi ir pasargāti no atkrišanas.” Atjaunotā pasaule būs labāka par sākotnējo arī tādēļ, ka Zemes un Debesu iemītnieki par Dieva būtību, Dieva raksturu, Dieva labestības un mīlestības spēku zinās to, par ko Ādamam un Ievai un pat Debesu eņģeļiem iepriekš nevarēja būt ne jausmas.

Neskumsti vairs par zaudēto Paradīzi! Pateicoties Uzvarētājam pie krusta, vēl sulīgākas krāsas, izmeklētākas garšas, izsmalcinātāki aromāti, melodiskākas skaņas – būs. Vēl pilnīgāka saskaņa starp radību un Radītāju – būs. Un tu to visu piedzīvosi un izbaudīsi, tikai paliec ar Uzvarētāju Kristu līdz galam!

*Māris Debners
ar pateicību par labo vēsti Debesu
Dievam, Elenai Vaitai,
Deividam Ašerikam
un Misijas skolai “Sūti mani”*

No pašiem sākumiem bij' zināms Jēzus ceļš
caur ciešanām, caur zaimiem un uz nāvi.
Bet Viņš šo ceļu, tevi mīlot, uzņēmās,
Un cerībā reiz kopā būt – VIŅŠ gāja...

Kaut Debess pagalmos Tam slava, gods
Un miers, un prieks, un mīlestība,
Viņš vienu grib – Viņš vēlas glābt,
Viņš vēlas dāvināt mums nemirstību.

Caur sāpēm un caur dārgu Upuri
Šī Dāvana mums Dieva mīlestībā tīta,
Ar bezvainīgā Jēzus asinīm
Tā Viņa roku rētās ierakstīta.

To roku rētās, kuras apskaut grib
Un izcelt mūs no grēka važām ārā,
Lai celtu mīlestības gaismas brīvībā.
Lūk, kādu šodienu Viņš mirstot gādā!

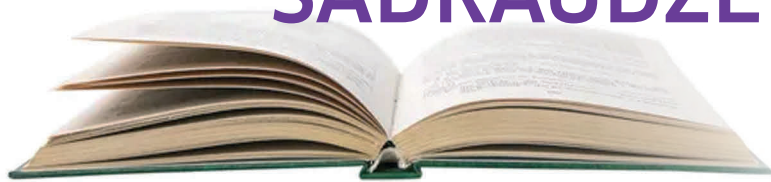
Dievs ļaudīm mūžību caur Dēla nāvi nes
Un augšāmcelšanos ar Viņu dāvā.
Ja Viņā dzīvojam, mēs uzplaukstam kā zieds
Un gaismas smaržā dalāties, ko saņemam no Tēva.

Nav laimīgākas vietas, kur mums būt,
Kā paša Dieva mīlestības sirdī.
Ikviens var priecīgs Viņam atsaukties
Un pateikties, ka sirds spēj Viņu dzirdēt.

Šī dzīve – mazais raižu mirklītis
Pirms mūžības, kas nākotnē vēl tīta.
Bet šodien dvēsele var dzīvot tā,
Lai mūžībā tā būtu ierakstīta!

(Ingrīda Markusa)

SADRAUDZĒTIES AR DZIESMU GRĀMATU

Zālē vajadzīgas papildu sēdvietas. Dobeles draudzē 22. martā uz dievkalpojumu sabraucis daudz draugu no Tukuma un Auces.

Dievkalpojums sākas ar misijas ziņām. Interesantas bija ārvalstu ziņas, jo stāstījumu papildināja dziesma no Portugāles. Pārtulkota, ar titriem latviešu valodā.

Vietējās ziņas šoreiz ir iepazīšanās. Uz ekrāna Tukuma draudzes māsa Ainas attēls. Māsa daudzus gadus mīt pansionātā. 85 gadu jubilejā viņa tika sveikta ar ziediem un dāvanu – jauno “Dziesmu grāmatu”. Viņa no visas sirds priecājās, šķirot grāmatu un ieraugot sen zināmas, mīlas dziesmas, arī lasot nezināmo dziesmu sirsniņos, uzmundrinošos, Dievu pagodinošos

vārdus. Pārsteigums bija Rakstvietu rādītājs, kas palīdz ātri sameklēt dziesmu ar attiecīgu Bībeles pantu. Tā esot liela svētība. Arī autoru saraksts viņu iepriecināja. Tūlīt sameklēja mūsu cienītā un iemīļotā draudzes brāļa – komponista – dziesmas.

Šis stāstījums par atklājumiem “Dziesmu grāmatā” aicināja klausīties Tukuma draudzes kora izpildītās dziesmas no šīs grāmatas. Koris dziedāja pēc sabatskolas nodarbības. Īpaši skanēja dziesma “Tik ļoti Dievs mīl Tevi” (nr. 442), kur dziedātāju balsīm pievienojās saksofona skaņas Reiņa izpildījumā.

Pirms svētrunas, sveicinot draudzi, mācītājs Daumands Sokolovskis klātesošos uzrunāja ar vārdiem: “Visiem svētajiem, kuri ir

pulcējušies Dobeles draudzē!” Tas bija tik aizkustinoši, kā apustuļu vēstulēs. Uzrunā mācītājs mudināja domāt, ko gaidām no Dieva, kādu vietu mūsu dzīvē ieņem Jēzus Kristus, kā saprotam Svētā Gara darbu un vai ļaujām sevi vadīt.

Atkal skanēja kora dziesmas. Izskanā dzirdējām norvēģu komponista dziesmu “Jērs”. Šī dziesma skanēja tik vareni, ka, likās, tā aizskan Debesīs.

Pēc dievkalpojuma tikām aicināti pusdienot. Paldies saimniecēm par gardo cienastu un brālīšiem Markusam un Gabriēlam, kuri kā skudriņas rūpējās, lai ciemiņi šķīvji nebūtu tukši un lai katram būtu salvetīte! Paldies draudzei par viesmīlību!

Gribējām uzzināt draudzes locekļu domas par jauno “Dziesmu grāmatu”.

Vai tas, ka grāmatā ir ievietotas dziesmas ar Bībeles tekstiem, un šo dziesmu dziedāšana varētu palīdzēt šos tekstus iegaumēt?

Astrīda: Protams, dziedot var labāk atcerēties.

Harijs: Dziesmas ar šādu tekstu ir labi iegaumēt.

Elvīra: Ļoti labprāt klausos un dziedu kopā ar pārējiem. Tā ir labi mācīties Rakstus.

Ruta: Šādas dziesmas ir baudījums šai mazajā dziesmu dievkalpojumā no sākuma līdz beigām un paliek atmiņā.

Liene: Jā gan! Dziedāt, būt dzīvā mūzikā – tas palīdz.

Vai izmantosi autoru sarakstu, lai sameklētu konkrēta komponista vai dzejnieka sarakstītu dziesmu?

Harijs: Jā, tāds saraksts var būt par svētību.

Egars: Var noderēt, ja zini, ka ir sakārtots jautājums par autoritātibām.

Ruta: Grāmatā ir daudz pazīstamu draudzes cilvēku darbu, ar kuriem ir kopā spēlēts un dziedāts. Labi, ka ātri var atrast konkrētu dziesmu.

Kā juties, dziedot kopā ar kori?

Ruta: Abrīnojama dziedāšana! Svarīgi, kas spēlē pavadījumu.

Foto: Arnis Bičolis

Vēl neapzinātās dziesmas skanēja brīnišķīgās skaņās. Arī svētruna bija brīnišķīga dvēsele.

Liene: Klausīties un dziedāt kopā ar kori, tas ir tik dzīvi, skaisti! Kopā būšanas sajūta Dieva slavēšanā – tad dzied sirds.

Harijs: Jutos kā viens no lielā kora dziedātājiem.

Edgars: Grandiozi, jo saskanīgi kopā dzied vairāk cilvēku nekā parasti!

Astrīda: Kad visi kopā dzied, jūtas uznes balsi tik augstu! Brīnišķīgi skan! Gribētos atkārtojumu šādam dziesmu dievkalpojumam.

Pēc pusdienām turpinājās sadziedāšanās. Bija viens liels, saskanīgs koris. Lai apgūtu jaunas dziesmas, izvēlējamies nezināmās. Mācītājs Andris Pešelis interesanti pastāstīja to vēsturi. Bija gan skaņu prieks, gan izzināšana.

Ir daudz dziedāts, pagodinot Dievu. Laiks mājupceļam. Aizbraucam ar dziesmas “Dziediet un godiniet Dievu vareno” (nr. 4) vārdiem: “Ir labi kopā būt, slavēt un Dievu lūgt!”

Daina Sproģe no Tukuma draudzes

AUGŠĀMCELŠANĀS

Andris Pešēlis

Liieldienām ir ļoti sena vēsture. Jau sen ļaudis dažādās pasaules malās bija ievērojuši, ka ziema vienmēr noslēdzas ar pavasari, kad viss sāk augt, plaukt un ziedēt. Ārēji nedzīvās pļavas pēkšņi pārklājas ar zaļojošu klājumu. Seno tautu acīs tas šķita brīnums, kuru tie saistīja ar dievišķo spēku. Dzīvības noslēpums un uzvara pār nāvi vienmēr saistījusi ļaužu prātus.

TAUTU VEIDOTĀS LEĢENDAS UN KULTI

Reliģijas kritiķi jau sen norāda uz daudzu reliģiju kopīgo iezīmi – svētku sezonālītāti. Dabas atmoda pavasarī ļoti daudzās reliģijās tiek piedēvēta kādām zemes dievībām, kuras atbild par ražu, auglību un dzīvības turpināšanu. Senajā Babilonā starp zemkopjiem bija populārs Tammūza kulta. Ar tā palīdzību senie ļaudis skaidroja gadalaiku secību. Saskaņā ar šo kultu Tammūzs mira ziemā, kas apturēja visu veģetāciju. Tad viņam pakaļ pazemē devusies Ištara, kas to atdzīvinājusi vasaras saulgriežos, bet vēlāk šie svētki pārcelti uz pavasara saulgriežiem. Pašu šo svētku nosaukums saskan ar tagad angļu valodā lietoto nosaukumu – *Easter*. Pāris Tammūzs un Ištara ar citādiem vārdiem bija sastopams arī citās senajās Tuvo Austrumu tautās. Senajā Kānaānā šo pāri veidoja Baāls un Aštarte. Tas bija tipisks auglības kulta ar visām to pavadošajām izdarībām, to skaitā arī pavasara saulgriežos, ko uzskatīja par dievības atdzīvošanās periodu. Senajiem frīģiešiem šis pāris bijis Atis (Attis) un Cibele, ko pārņēma

senie grieķi teikā par Persefoni, kuru nolaupījis Hades, taču katru pavasari Persefone “atgriezās” dzīvībā ar veģetācijas perioda atjaunošanos. Šis pats veģetācijas cikls deva ierosmi izveidot arī Dionīsa kultu, ko pavasara saulgriežos pavadīja valību pilni svētki, lai vairotu auglību. Senajiem romiešiem bija šī kulta kopija – Bakha jeb vīna dieva kulta.

Senajiem ēģiptiešiem šo gadalaiku sezonu pāri veidoja Ozīriss un Isīda. Pavasarī katru gadu nāca Nilas plūdi, kad bez lietus noteiktā laikā iesākās plūdi, kas apaugļoja lauksaimniecības zemes. Ēģiptieši šo “brīnumu” sasaistīja ar savām dievībām. Lai pavairotu auglību, ļaudis piekopa šo iepriekšminētā pāra kultu ar visādām vaļīgām izdarībām. Saskaņā ar leģendu Ozīrisu nokāva viņa brālis, kurš saskaldīja viņa ķermeni vairākās daļās un izmētāja tās pa visu Ēģipti. Isīda šīs Ozīrisa daļas savāca kopā un atdzīvināja, kas deva ceļu jaunajai veģetācijas sezonai. Nav ziņu, vai pats Ozīriss tapis dzīvs, jo pēc viņa valdījis viņa dēls Hors. Un tā katru gadu no jauna. Ēģiptes faraoni cerēja iegūt sev mūžīgo dzīvību ar mumifikācijas palīdzību, paļaujoties, ka tie šādi seko sava dieva Ozīrisa paraugam, kuru Isīda atdzīvināja.

Senajā Indijā bija līdzīgs stāsts par pāri Satjavanu un Savitri. Satjavans nomira, un nāves dievība to pievāca sev. Savitri sekoja šai dievībai pa pēdām un ieguva sev tiesības uz vienu vēlēšanos, bet ne par savu vīru. Tad Savitri izlūdzās no dievības sev daudz bērnu. Vēlēšanās tika apmierināta, bet tad šī dievība apķērās, ka nevar to piepildīt bez Savitri vīra, kuru nu tai nācās atdzīvināt un atdot atpakaļ.

Senajiem Amerikas indiāņiem bija leģenda par auglības dievību Kecalkoatlu, kas katru gadu atdzīvojās, lai nestu ražu un auglību.

PAGĀNU LIELDIENU EASTER IZCELSME

Dažādu auglības dievību seno tautu leģendās ir bijis daudz. Jau pieminēju, ka angļu nosaukums Liieldienām – *Easter* – saskan ar Ištara vārdu. Tomēr valodnieki šo svētku nosaukumu sasaista ar seno ģermāņu auglības dievību Eastri vai Eostri. Arī tai piedēvēja dabas atdzīvošanos, veģetācijas sākumu un auglību. Ļoti iespējams, ka tieši senajiem ģermāņiem pavasara saulgriežos izveidojās tradīcija krāsot olas un priecāties par trušiem.

Senajiem latviešiem pavasara atmodu un ziedoni saistīja ar Ūsiņu, taču tam netika veltītas Liieldienas.

Olu krāsošana Liieldienās ir sena tradīcija, kas bijusi izplatīta visā Eiropā. Senās tautas piedēvēja tām īpašu nozīmi. Ar tām saistīti vairāki ticējumi. Tomēr valda liels klusums jautājumā, cik efektīvas būtu šīs krāsotās olas visā tajā, ko šie ticējumi apsola.

KRISTUS VARA PĀR VISU RADĪBU

Cik daudz pieder Kristum? Kristum pieder visa vara kā Debesīs, tā arī virs zemes. Nekas virs zemes nenotiek bez Dieva ziņas. Evaņģēlijos liecināts, ka itin visur, kur ieradās Kristus, ļaunie spēki atkāpās. Kristus ar Savu nāvi pie krusta atņēmis velnam tā varu. Sauciens: “Piepildīts!” norādīja gan uz glābšanas plāna

piepildījumu, gan arī uz uzvaru pār velnu. “Tagad ir šīs pasaules tiesas stunda. Šīs pasaules valdnieks tagad tiks izstumts ārā. Bet, kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie Sevis.” (Jņ. 12:31, 32)

Turpmāk Dieva valstība auga un izpletās pasaulē, atņemot velnam to, kas tam agrāk piederēja. Pat rīta zvaigzne vairs nepieder velnam, bet tā ir Kristus apzīmējums (2. Pēt. 1:19; Atkl. 2:28). Kristus draudzei augot, Viņa vara aug pār tautām un ciltīm. ““Es esmu Alfa un Omega!” saka Kungs Dievs, “kas ir, kas bija, kas nāk, Visuvaldītājs! [...] Es esmu Pirmais un Pēdējais, un Dzīvais. Es biju miris, un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man ir nāves un elles atslēgas.” (Atkl. 1:8, 17, 18)

Tas, kas kādreiz tika uzskatīts par pagānu dievību īpašumu, tagad tiek nodots Kristum. Agrākie pagānu svētki – ziemas, pavasara un vasaras saulgrieži – tika veltīti Kristum. Protams, kā tas vienmēr notiek, labai idejai sekoja savas blaknes, kad līdz ar šiem svētkiem saglabājās kādas senā pagānisma tradīciju atliekas. Tomēr mūsdienās jau vairs nav iespējams teikt, ka Ziemassvētki vai Lieldienas būtu tīri pagānisma svētki, jo nu to centrā tiek likts pats Kristus. Ja šo svētku centrā nav Kristus, tad, protams, visādām pagānisma izdarībām top dots ceļš.

Kristieša rīcībā ir lūgšana. “Jo katra Dieva radība ir laba, un nekas nav atmetams, ko saņem ar pateicību; jo svētumu tam piešķir Dieva vārds un lūgšana.” (1. Tim. 4:4, 5) Kristus atņem velnam tā īpašumu, paplašinot Debesu valstības robežas ikkatrā vietā, kur Viņa vārds tiek piesaukts un godāts. Lūgšana atklāj cilvēka vēlmi sadarboties un saskaņoties ar Dievu, lai taptu atbrīvots no grēka.

KĀPĒC KRISTUM BIJA NEPIECIEŠAMS AUGŠĀMCELTIES TIEŠI LIELDIENĀS?

Tā nav, ka Kristus būtu Savu augšāmcelšanos pielāgojis pagānu Lieldienu svētkiem. Pirmkārt, pavasara saulgrieži un jūdu Pashas svētki nenotiek vienā un tanī pašā dienā. Otrkārt, jūdu Pashas svētkos tiek pieminēta israēliešu iziešana no

Kristietībā pastāv tikai viens pierādījums – Kristus tukšais kaps. “Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Viņš nav šeit, bet ir augšāmcelies.” (Lk. 24:5, 6)

Ēģiptes, kam nav nekā kopīga ne ar auglības kultu, ne ar veģetāciju, pat vairāk – senie israēlieši pēc Pashas iegāja tuksnēsī, kur ar veģetāciju ir samērā trūcīgi. Treškārt, Kristus krusta nāve un augšāmcelšanās nebija pieskaņota Lieldienām, jo tā notika jūdu Pashas laikā. Kristus nāvei pie krusta un augšāmcelšanai nav nekā kopīga ar veģetāciju vai zemes auglību. Ceturtkārt, Kristus nav kaut kāds sezonālais dievs, bet gan pats Radītājs. Piektkārt, Kristus augšāmcelās nevis tādēļ, ka sākās pavasaris, bet gan tādēļ, ka jūdi izvēlējās savu Pashas svētku laikā Viņu sist krustā. Sestkārt, Kristus svarīgākais mērķis bija cilvēces glābšanas plāna piepildījums, nevis gadalaiku maiņa. Septītkārt, pirmās ziņas, ka pagānu dievības piedzīvo “augšāmcelšanos”, nākušas ap 2. gadsimtu pēc Kristus. Tas liecina, ka pagāni pielāgoja savas mācības kristietībai, pārņemot tās jēdzienus, lai šādi uzlabotu paši savu “precī”. Astotkārt, vēsts par Kristus augšāmcelšanos atskanēja uzreiz tani dienā, kad tas bija noticis. Turpretī citās reliģijās ziņa par kāda varoņa “augšāmcelšanos” nākusi ilgi pēc paša šī notikuma. Piemēram, ziņas par Muhameda augšāmcelšanos islāmā parādījās tikai 75 gadus pēc paša Muhameda nāves. Devītkārt, ziņas par Kristus augšāmcelšanos ir minētas visos senākajos Jaunās Derības manuskriptos. Izņēmums ir vien Marka evaņģēlijs, kurš noslēdzas ar 16:8 Sinaja un Vatikāna kodeksos. Taču Marka 16:9–20 daļa ir klātesoša aptuveni 600 citos Jaunās Derības manuskriptos, kā arī uz to atsaucas agrīnie baznīctēvi. Desmitkārt, Kristus augšāmcelšanās notika isteni – atšķirībā no leģendārām dievībām vai kādiem varoņiem piedēvētajiem stāstiem. Kristus augšāmcelšanai bija aculiecinieki.

VISLIELĀKAIS PIERĀDĪJUMS – TUKŠAIS KAPS

Dažādās reliģijās ar svētkiem vai kādām īpašām darbībām centās izraisīt “pierādījumus” to dievību eksistencei. Atcerēsimies kaut vai Baāla priesterus, kuri ievainoja sevi ar īleniem un lēkāja apkārt altārim, lai pierādītu sava dieva eksistenci (1. Ķēn. 18:28). Pagāni savu dievību eksistenci centās pierādīt, norādot uz zāles asniem un koku pumpuriem. Tiem šķita, ka pati daba pierāda to reliģijas patiesumu.

Kristietībā pastāv tikai viens pierādījums – Kristus tukšais kaps. Ja citās reliģijās top godināti to dibinātāju kapi, tad kristietībā ir tikai tukšais kaps. Kristus ir Debesīs. “Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Viņš nav šeit, bet ir augšāmcelies.” (Lk. 24:5, 6) Ja Kristu būtu apglabājuši jūdi, tad tie būtu varējuši norādīt uz Viņa kapu un sacīt: “Viņš ir te, Viņš nav augšāmcelies!” Tomēr jūdiem nav šāda kapa. Ja Kristu būtu aprakuši paši mācekļi, tad viņi nebūtu ar tik lielu drosmi sludinājuši par Kristus augšāmcelšanos, labi zinot, ka Viņš ir kapā miris. Tieši tukšais kaps ir Kristus augšāmcelšanās vislielākais pierādījums. Nevienā evaņģēlijā netiek aprakstīts, kā tieši noritēja Kristus augšāmcelšanās. Tā paliek kā noslēpums, lai centrā būtu tās vislielākais pierādījums – tukšais kaps un augšāmceltais Kungs Jēzus Kristus.

BĪBELES NOSLĒPUMI – PIERĀDĪJUMS TĀS INSPIRĀCIJAI

Elena Vaita

“Vai tu Dieva apslēptos padomus vari atrast vai attapt Visvarenā pilnību? Tā ir augstāka nekā debess; ko tu vari darīt? Dziļāka nekā elle; ko tu vari zināt?” (Īj. 11:7, 8; šeit un turpmāk Glika tulk.); “Manas domas nav jūsu domas, un jūsu ceļi nav Mani ceļi, saka Tas Kungs. Cik augstākas debesis ir pār zemi, tik augstāki ir Mani ceļi pār jūsu ceļiem un Manas domas pār jūsu domām.” (Jes. 55: 8, 9); “Es esmu Dievs, un nav neviena kā Es, kas no iesākuma galu dara zināmu un no senlaikiem to, kas vēl nav noticis.” (Jes. 46:9, 10)

Cilvēka ierobežotajam prātam nav iespējams pilnīgi saprast Bezgalīgā darbu raksturu. Visasākajām domāšanas spējām, visspēcīgākajam un augstāk izglītotākajam prātam šī svētā Būtne vienmēr paliks tērpta noslēpumā. Apustulis Pāvils izsaucas: “Ak, Dieva bagātības un gudrības, un atzišanas dziļums! Cik neizmanāmas ir Viņa tiesas un neizdibināmi Viņa ceļi!”

Lai gan “padebesis un krēsība ir ap Viņu, taisnība un tiesa ir Viņa godības krēsla stiprums”, tomēr mēs varam tik tālu saprast Viņa rīcību ar mums un motīvus, kas Viņu ierosina, lai ieraudzītu neizmērojamu mīlestību un žēlastību, kas savienota ar bezgalīgu spēku. Mēs no Viņa nodomiem varam aptvert tik daudz, cik mums ir par labu zināt; un viss pārējais mums mierīgi jāuztīc Visvarenā spēkam, mūsu Tēva un

visa Universa Valdnieka mīlestībai un gudrībai.

Dieva Vārds, līdzīgi tā dievišķā Autora raksturam, satur noslēpumus, kurus ierobežotas būtnes nekad nevarēs pilnībā aptvert. Tas mūsu domas vērš uz Radītāju, kurš “mājo nepieejamā gaismā”. Tas mums atklāj Viņa nodomus, kas aptver visus cilvēces vēstures laikmetus un kas savu piepildījumu sasniegs vienīgi bezgalīgajā mūžībā. Tas mūsu uzmanību pievērš neizmērojami dziļiem un svarīgiem tematiem par Dieva valdību un cilvēka likteni.

Grēka ielaušanās pasaulē, Kristus miesā nākšana, jaunpiedzimšana, augšāmcelšanās un daudzi citi Bībelē apskatītie temati ir noslēpumi, kas ir pārāk dziļi, lai cilvēka prāts tos izskaidrotu vai pilnīgi saprastu. Bet Dievs Rakstos mums ir devis pietiekošus pierādījumus par to dievišķo raksturu, un mums nav jāšaubās par Viņa Vārdu, ja nespējam izprast visus Viņa aizgādības noslēpumus.

Svēto Rakstu daļām, kas apskata šos lielos tematus, mēs nedrīkstam paiet garām kā tādām, kas cilvēkam nebūtu vajadzīgas. Viss, ko Dievs atradis par vajadzīgu darīt mums zināmu, mums jāpieņem, pamatojoties uz Viņa Vārda autoritāti. Var būt aprakstīti tikai paši notikumi bez paskaidrojuma — kāpēc vai kā; un, lai gan mēs tos nespējam saprast, mums tomēr vajadzētu mierīgi

piekrist, ka tā ir patiesība, tāpēc ka to sacījis Dievs.

Visu grūtību iemesls ir cilvēka prāta vājums un ierobežotība. Apustulis Pēteris vēsta, ka Raksti satur lietas, “no kurām citas grūti saprotamas, ko neizmācītie un nestiprie pārgroza [...] sev par pazušanu”. Grūti izprotamās rakstvietas skeptiķi izlieto par pierādījumu pret Bībeli, bet patiesībā tieši tās ir spēcīgs pierādījums par labu Bībeles dievišķajai inspirācijai. Ja Bībele par Dievu paziņotu tikai to, ko mums viegli saprast, ja ierobežots prāts varētu aptvert Viņa lielumu un varenību, tad Bībele neuzrādītu nepārprotamas dievišķas autoritātes pazīmes. Tieši apskatīto tematu grandiozitātei un noslēpumainībai vajadzētu pildīt mūs ar ticību, ka Bībele ir Dieva Vārds.

Bībele atklāj patiesību tik vienkārši un tik atbilstoši cilvēka sirds vajadzībām un ilgām, ka tā pārsteidz un valdzina visaugstāk attīstīto prātu un tajā pašā laikā arī pazemīgie un nemācītie spēj izprast atpēstīšanas ceļu. Tomēr šīs vienkārši izteiktās patiesības runā par tik augstu un tālu sniedzošiem, tik bezgala grūti cilvēka izpratnes spējām aptveramiem tematiem, ka mēs tos varam pieņemt tikai tāpēc, ka to sacījis Dievs. Tādā veidā mums ir atklāts pestīšanas plāns, tā ka katra dvēsele var redzēt, kādi soļi tai jāspēr, nožēlojot Dieva priekšā

savus grēkus un ticot mūsu Kungam Jēzum Kristum, lai tiktu glābta Dieva paredzētajā ceļā. Tomēr zem šīm tik viegli saprotamajām patiesībām atrodas noslēpumi, kas, ja tos cenšas izdibināt, nomāc prātu, bet sirsniņu, godīgu patiesības meklētāju pilda ar godbijību un ticību. Jo vairāk viņš pēti Bibli, jo dziļāka kļūst viņa pārlicība, ka tā ir dzīvā Dieva Vārds, un cilvēciskais prāts pazemojas dievišķās atklāsmes varenības priekšā.

Tie, kas, balstoties uz Dieva autoritāti, ir gatavi tādā veidā pieņemt dzīvos vārdus, tiks svētīti ar visskaidrāko gaismu. Ja viņiem prasa paskaidrojumu par noteiktām liecībām, viņi var tikai atbildēt: “Tā ir teikts Rakstos.” Viņi ir spiesti atzīt, ka nespēj izskaidrot dievišķā spēka darbību vai dievišķās gudrības izpausmi. Tā ir Kunga griba, ka dažas lietas esam spiesti pieņemt vienīgi ticībā. To atzīdami, mēs tikai piekrītam, ka ierobežotais prāts nav piemērots, lai aptvertu bezgalīgo, ka cilvēks ar savām ierobežotajām, cilvēciskajām zināšanām nespēj saprast Visvarenā nodomus.

Skeptiķi un neticīgi atmet Dieva Vārdu tāpēc, ka viņi nevar izdibināt visus tā noslēpumus; un ne visi, kas apliecina, ka tic Bībelei, ir droši pret kārdināšanām šajā punktā. Apustulis saka: “Pielūkojiet brāļi, ka jel nevienam no jums nav ļauna, neticīga sirds, ka jūs atkāpjaties no dzīvā Dieva.” Cilvēki, kas savu prātu vingrinājuši kritizēt, apšaubīt un pieķerties sīkumiem, tāpēc ka nespēj izdibināt Dieva nodomus, kritīs tanī pašā neticības priekšzīmē.

Ir pareizi rūpīgi pētīt Bībeles mācību un iedziļināties “Dieva noslēpumos”, cik tālu tie Rakstos atklāti. Kamēr “noslēpumi pieder Kungam, mūsu Dievam”, tas, “kas ir parādīts, pieder mums un mūsu bērniem”. Bet sātans pūlas sakropļot cilvēka prāta spējas pētīt. Ar Bībeles patiesības rūpīgu aplūkošanu tiek savienots zināms lepnums, tā ka cilvēki jūtas apkaunoti un kļūst nepacietīgi gadījumos, ja nespēj sev par gandarījumu izskaidrot katru Rakstu daļu. Viņiem ir pārāk pazemojoši atzīties, ka tie nesaprot inspirētos vārdus. Viņi negrib pacietīgi gaidīt, līdz Dievs atrod par labu tiem atklāt patiesību. Viņi domā, ka to cilvēciskā gudrība,

nesaņemot nekādu palīdzību, ir pietiekoša, lai spētu saprast Rakstus; un, to nespēdami, tie noliedz Rakstu autoritāti. Ir taisnība, ka daudzām teorijām un mācībām, kuras parasti pieņem kā Bībeles mācības, nav pamata Rakstos, un tās tiešām ir pretējas visai inspirācijas būtībai. Tās ir modinājušas šaubas un samulsinājušas daudzus prātus. Tomēr par to rašanos nav vainojams Dieva Vārds, bet gan cilvēks, kas to sagrozījis. Bībeles grūti saprotamās vietas nemet nekādu ēnu uz Dieva gudrību; tās arī neizsauks neviena bojāeju, kas to nepiedzīvotu arī tad, ja šādas grūtības Rakstos nepastāvētu. Ja Bībelē nebūtu neviena noslēpuma, kas izraisītu viņu šaubas, tad šie cilvēki savu garīgo izšķiršanās spēju trūkuma dēļ būtu atraduši iemeslu piedauzīties pat pie Dieva visskaidrāk izteiktajām liecībām.

Ļaudis, kas domā, ka ir apveltīti ar tik augstām garīgām spējām, ka var izskaidrot visus Dieva ceļus un darbus, grib cilvēku gudrību nostādīt vienā līmenī ar dievišķo un cilvēku pagodināt kā Dievu. Viņi tikai atkārto to, ko sātans sacīja Ievai Ēdenē: “Jūs būsiet itin kā Dievs.” Sātans krita tāpēc, ka savā godkārībā gribēja būt līdzīgs Dievam. Viņš vēlējās iespieties dievišķajās apspriedēs un nolūkos un tos izdibināt, lai gan kā radīta būtne tas bija nespējīgs saprast Bezgalīgā gudrību. Tas bija šis godkārīgais lepnums, kas sātanu pavedināja uz sacelšanos, un ar tiem pašiem līdzekļiem viņš cenšas pazudināt cilvēku.

Pestīšanas plānā ir noslēpumi – Dieva Dēla pazemošanās, ka Viņš tapa līdzīgs cilvēkam, kā arī Tēva brīnišķā mīlestība un pretimnākšana, nododot savu Dēlu –, kurus pastāvīgi apbrīno Debesu eņģeļi. Apustulis Pēteris, runādams par atklāsmēm, kas dotas praviešiem “par Kristus ciešanām un par Viņa godību pēc tam”, raksta, ka “tādas lietas skatīties arī eņģeļiem ļoti gribas”. Un tās visā mūžībā pētīs atpestītie. Aplūkojot Dieva darbu radīšanā un atpestīšanā, pārsteigtajam un sajūsminātajam prātam pastāvīgi atklāsies jaunas patiesības. Arvien vairāk mācoties pazīt Dieva gudrību, mīlestību un spēku, viņu prāts nemitīgi paplašināsies un viņu prieks nepārtraukti pieaugs.

Ja radītas būtnes spētu nonākt līdz Dieva un Viņa darbu pilnīgai izpratnei, tad, sasniegušas šo pakāpi, tās vairs nevarētu atklāt jaunas patiesības, nevarētu pieaugt zināšanās, ne arī prāta vai sirds attīstībā. Dievs vairs nebūtu augstākais; un cilvēki, sasnieguši atziņas un zināšanu robežu, apstātos savā tālākā attīstībā. Pateiksimies Dievam, ka tā tas nav. Dievs ir bezgalīgs; Viņā ir “visas gudrības un atziņas bagātība”. Visā mūžībā cilvēki varēs vienmēr pētīt, vienmēr mācīties, tomēr nekad neizsmels Viņa gudrības, Viņa laipnības un spēka bagātības.

Dievs grib, lai jau šajā dzīvē patiesība Viņa ļaudīm atklātos arvien vairāk un vairāk. Ir tikai viens ceļš, kurā iegūstama šī atzišana. Mēs Dieva Vārdu varam saprast vienīgi tad, ja to apgaismo Gars, kas To devis. “Neviens nespēj izprast to, kas ir Dievā, kā vien Dieva Gars”; “jo Gars izdibina visas lietas, arī Dieva dziļumus”. Pestītājs Saviem sekotājiem apsolīja: “Kad Viņš, patiesības Gars, nāks, tas jūs vadīs visā patiesībā [...] Jo no Manis Viņš ņems un jums to pasludinās.” Dievs grib, lai cilvēks vingrina savas domāšanas spējas; un Bībeles pētīšana stiprinās un cēlinās prātu vairāk nekā jebkuras citas studijas. Tā vislabāk veicina cilvēka prāta un gara attīstību. Tomēr mums jāargās dievināt prātu, kas ir pakļauts cilvēcības vājumam un nespēkam. Ja gribam, lai Raksti nebūtu mūsu saprātam aptumšoti, tā ka nevaram aptvert pat visskaidrākās patiesības, tad mums vajadzīga maza bērna vienkāršība un ticība, kas gatavs mācīties un lūgt Svētā Gara palīdzību. Atziņai par Dieva spēku un gudrību un savu nespēju aptvert Viņa lielumu vajadzētu mūs piepildīt ar pazemību, un Viņa Vārdu mums vajadzētu atvērt ar tādu svētu godbijību, it kā mēs atrastos Viņa klātbūtnē.

Nākot pie Bībeles, prātam jāatzīst par cilvēku augstāka autoritāte un sirdij un prātam jāzemojas lielā ES ESMU priekšā.

(E. Vaita, “Liecības draudzei”, 5. sēj., 699.–704. lpp.)

Oļegs Bokovs – Kijivas (Ukraina) draudzes “Upstream Church” mācītājs, blogeris

ELLIŠKĪGĀ IZMEKLĒŠANA

7. turpinājums. Sākums AV 2024. gada aprīļa, jūnija, jūlija/ augusta, novembra numurā un 2025. gada janvāra un februāra numurā.

Originālais video krievu valodā:

Kā jums šķiet, cik no kapsētās apglabātajiem ir bijuši labi cilvēki, bet cik ļauni un bezdievīgi? Pēc vairuma ticīgo domām, pēdējie no minētajiem ir nonākuši baisā vietā, ko dēvē par ellī, tur viņi šai pašā brīdī cieš mokas, dēmonu ielenkti, un tur viņiem jāpavada visa mūžība. Jā, dzirdot par verdošiem katliem, ciešanām uguns liesmās un nebeidzamām mokām, ļaudis reaģē dažādi. Vieni izbailēs metas izsūdzēt grēkus, citi sāk ienīst Dievu par Viņa cietsirdību, bet trešie gluži vienkārši smejas, jo uzskata šos stāstus par viduslaiku fantāzijām. Bet kas gan notiek patiesībā? Vai tiešām Dievs ir tik nežēlīgs, ka veselu mūžību mocīs grēciniekus ugunī? Vai varbūt Viņa taisnīgums patiešām pieprasa tik skarbu atmaksu? Un kā tas viss samērojams ar Viņa pašuzpurīgo mīlestību, kura pasaulei tika atklāta pie Golgātas krusta? Jautājums par grēcinieku likteni ir ārkārtīgi svarīgs, jo uz spēles ir paša Dieva reputācija. Kas tad ir mūsu Radītājs – mīlošs Tēvs, taisnīgs tiesnesis vai cietsirdīgs despots? Lūkosim tik skaidrībā! Iepriekšējā reizē sākām aplūkot rakstvietas, kuras laika gaitā ir izraisījušas viskarstākās diskusijas un šķietami runā par aizkapa dzīvi un pēcnāves algu. Lai tās patiešām izprastu, nepieciešama rūpīga iedziļināšanās, tāpēc turpināsim izmeklēšanu!

PASAULES ZEMĀS VIETAS

Turpinot izpēti, pievērsīsimies rakstvietai Efez. 4:8–10:

“Tāpēc ir sacīts: uzkāpis augstumā, Viņš saņēmis gūstekņus, devis dāvanas cilvēkiem. Uzkāpis – ko citu gan tas nozīmē, ja ne to, ka Viņš arī nokāpis šīs pasaules zemajās vietās? Bet Tas, kas nokāpis, ir tas pats, kas (pēc tam) uzkāpis augstāk par visām debesīm, lai visu piepildītu.”

Ši ir vēl viena uzmanības vērta rakstvieta, un tā runā par Kristus nokāpšanu pasaules zemajās vietās.¹ Daudzi sliecas uzlūkot šos pantus kā apstiprinājumu mācībai par Kristus nokāpšanu ellē. Tāpēc pārbaudīsim, cik ļoti šis skaidrojums atbilst Bībelē rakstītajam.

Vispirms jāaplūko grieķu valodas frāze κατώτερα μέρη τῆς γῆς (*katōtera merē tēs gēs*) ‘zemes zemajās vietās’. Šeit ir būtiski pievērst uzmanību diviem aspektiem.

Pirmkārt, daļā manuskriptu nav vārda μέρη ‘vietas, robežas, daļas’, kas ļauj domāt, ka šī vārda nav arī Pāvila vēstules oriģināltekstā. Otrkārt, vārdu κατώτερα nav īsti korekti tulkot kā ‘šķīstītavas’ (resp., ‘zemes šķīstītavas vietās’, kā tas ir darīts, piem., Sinodālajā Bībeles tulkojumā krievu valodā, domājot ar to elles šķīstītavu. – Tulk. piez.). Šis vārds lietots salīdzināmajā pakāpē, un būtu tulkojams kā ‘zemāks; zemāks par ko citu’. Tādējādi salīdzinājumā ar Debesīm, kurās uzkāpa Kristus, zeme uzlūkojama kā tāda, kas atrodas lejā, resp., zemāk. Minētais grieķu teksts

¹ Krievu val. *преисподние места земли*, angļu val. *lower parts of the earth*. (Tulk. piez.)

burtiski ir tulkojams kā “lejā, uz zemi”, kā tas ir atspoguļots vairākos mūsdienu Bībeles tulkojumos.² Te ir runa par Dieva Dēla iemiesošanos. Jēzus nokāpa no Debesīm uz zemi, bet pēc tam pacēlās (uzkāpa) Debesīs kā uzvarētājs, ieņemot Visuma Valdnieka vietu. Šī iemesla dēļ tulkot vārdu κατώτερα kā ‘elle’ vai ‘šķīstītava’ nozīmē piešķirt tekstam īpašu teoloģisku nozīmi, kuras oriģinālā nav. Izskatās, ka, cenšoties atspoguļot apustuļa vārdu nozīmi, tulkotāju acīm redzami ir ietekmējis stereotipiskais dogmāts par ellī, un tādējādi tekstam tika piešķirta spilgti izteikta konfesionāla nokrāsa.

Salīdzinājumam minēsim konfesionāli neietekmētu minētā teksta tulkojumu: “‘Uzkāpis’ nenozīmē neko citu, kā vien to, ka Viņš pirms tam **nokāpis lejā, uz zemi.**” (“‘Поднялся’ означает не что иное, как то, что Он прежде спускался вниз, на землю.” (Новый русский перевод; izcēlums pievienots)

Ņemot vērā sacīto, jāatzīst, ka šajā rakstvietā nav pat netiešas norādes uz Kristus nokāpšanu ellē. Te ir runa par Dieva Dēla nonākšanu no Debesīm uz zemi, t. i., runa ir par Viņa iemiesošanos, kas kļūva par iemeslu Dieva uzvarai pār ļaunumu un mūsu – jūsu un manai – glābšanai.

² Skat. piem., “New Living Translation”, kur teikts “This clearly means that Christ also descended to **our lowly world.**” (‘Tas skaidri nozīmē, ka arī Kristus nolaidās mūsu zemajā pasaulē’; izcēlums pievienots), un Kulakova Bībeles tulkojumu (Библия в переводе Кулаковых), kur lasām: “А что означает ‘поднялся’, как не то, что Он ‘нисходил’, был и в самом низу, на самой земле?” (‘Bet ko nozīmē “pacēlās”, ja ne to, ka Viņš “bija nokāpis”, bija pašā apakšā, uz pašas zemes?’; izcēlums pievienots). (Tulk. piez.)

BAGĀTAIS VĪRS UN LĀCARŠ

Saldajam ēdienam esam atstājuši dvēseles nemirstības un mūžīgo elles mocību aizstāvju kroņa argumentu – līdzību par bagāto vīru un Lācaru. Šis stāsts ir viena no pārsteidzošākajām Jēzus mācībām. Lai saprastu, par ko īsti būs runa turpinājumā, mums vispirms pilnībā jāizlasa minētais teksts.

“Bija kāds bagāts vīrs; tas gērbās purpurā un smalkā audeklā un dzīvoja ik dienas kārumā un liksmībā. Bet viņa durvju priekšā gulēja kāds nabags, vārdā Lācars, tas bija aplāts ar vātīm, un priecājās, ja varēja ēst druskas, kas krīt no bagātnieka galda. Un suņi nāca un laizīja viņa vātis. Bet gadījās, ka nabagais nomira, un eņģeļi viņu aiznesa Ābrahāma klēpī. Arī bagātnieks nomira un tika apglabāts. Un no elles, kur viņš cieta mokas, viņš pacēla savas acis un ieraudzīja Ābrahāmu no tālienes un Lācaru viņa klēpī. Tad viņš sauca stiprā balsī: Ābrahāma tēv, apžēlojies par mani un sūti Lācaru, lai tas iemērc pirksta galu ūdenī un dzesē manu mēli, jo es ciešu mokas šai liesmā! Bet Ābrahāms teica: piemini, dēls, ka tu savu labumu esi dabūjis, dzīvs būdams, turpretim Lācars – ļaunu. Tagad viņš tiek iepriecināts, bet tev jācieš mokas. Un turklāt starp mums un jums atrodas liels bezdibenis, ka tie, kas no šejienes vēlētos noiet pie jums, to nespētu, tāpat arī no jums pie mums. Bet tas teica: tad es tevi lūdzu, tēvs, sūti to uz mana tēva namu! Jo man ir pieci brāļi; lai viņš tos brīdina, ka arī tie nenonāk šinī moku vietā. Bet Ābrahāms atbildēja: tiem ir Mozus un pravieši, lai tie tos klausu. Bet tas sacīja: nē, Ābrahāma tēv, bet, ja kāds no mirušiem pie viņiem ietu, tad tie atgrieztos. Bet Ābrahāms viņam sacīja: ja tie neklausu Mozu un praviešus, tie neticēs arī tad, ja kāds no miroņiem celtos augšām.” (Lk. 16:19–31)

Šajā līdzībā redzam divus apgalvojumus, kuri ir pretrunā visai pārējai Bībelei, kā arī visam, ko esam iepriekš teikuši šajā pētījumā. Šajā līdzībā ir aprakstīta nepārtraukta, apzināta cilvēka pēcnāves eksistence, bet uguns te kalpo kā līdzeklis mocībām, nevis iznīcībai.

Daži teologi ir izteikuši viedokli, ka mācība par bagāto vīru un Lācaru

ir reāls notikums, kas ir noticis ar reāliem cilvēkiem, bet Jēzus to pēc tam ir vienkārši pārstāstījis. Taču šāda izpratne neiztur kritiku. Tāpēc mūsu dienās visi pasaules līmeņa Bībeles pētnieki vienprātīgi atzīst, ka šis stāsts nav nekas cits kā līdzība. Jums pašiem būs iespēja par to pārliecināties, kad pievērsīsīsimies šī fragmenta detaļu sīkākai izpētei.

Pirmām kārtām jāteic, ka šī līdzība ir unikāla. Tai nav pat attālas saiknes vai līdzības ar citām Bībeles līdzībām. Izsenis pētnieki to uzlūkoja par stāstu, kurš ļauj ielūkoties aizkapa dzīves noslēpumos, un šķiet, ka tieši šajā aspektā slēpjas galvenā problēma, kura traucē šo līdzību izprast. Kims Papajanu, Jaunās Derības pētnieks un grāmatas “Elles ģeogrāfija Jēzus mācībā” (“The Geography of Hell in the Teaching of Jesus”) autors, atzīmē, ka līdzībā par bagāto vīru un Lācaru vērojamas paralēles ar stāstiem par aizkapa dzīvi, kuri Jēzus mesianiskās kalpošanas laikā bija visai populāri Tuvajos Austrumos un Vidusjūras reģionā.

Šos stāstus varētu iedalīt divās grupās:

1) stāsti, kuros cilvēka liktenis pēc nāves ir krasi mainījies,

2) stāsti, kuri veido vispārīgu priekšstatu par aizkapa dzīvi.

Pie pirmās grupas pieder kāda ēģiptiešu tautas pasaka. Tā bija pierakstīta uz papirusa, kas datējams ar 1. gs. pēc Kr. Saskaņā ar šo nostāstu (pasaku) ēģiptiešu burvis Si-Osiriss atgriezās no Amentē – mirušo zemes – un iemiesojās nabadzīga vīra dēlā Setmē Khamuasā. Reiz šis tēvs ar savu dēlu novēroja divas dažādas bēres. Vienas no tām bija kāda bagātnieka greznās bēres, bet, būdami klāt otrās bērēs, viņi noskatījās, kā kāds nabags tiek iemests kopējā kapā. Redzot to, Setmes tēvs izteica vēlēšanos piedzīvot tādu galu, kāds bija bagātniekam, taču jaunais Si-Osiriss zināja ko vairāk, tāpēc viņš paņēma savu tēvu līdzī ceļojumā uz Amentē – mirušo valstību, kur viņi redzēja bagātnieku ciešam mokas, kamēr nabags tajā pašā laikā stāvēja attālnes blakus dievam Ozīrisam, cilvēces tiesnesim.

Līdzīgu stāstu atrodam arī Jeruzalemes Talmudā – pasakā par Barmajanu, kas datējama ar 1.–2. gs.

pēc Kr. Kad Barmajans, grēcīgais un bagātais nodokļu iekasētājs, nomira, viņam tika sarīkotas greznas bēres. Neviena nemanīts nomira arī nabagais Toras pētnieks un tika apglabāts vairāk nekā pieticīgi. Tas lasītājam lika uzdot jautājumu par Dieva taisnīgumu. Par atbildi Dievs atklāja, ka pēc nāves viņu liktenis būs pilnīgi pretējs. Barmajans savas dzīves laikā tika paveicis vienu labu darbu, un viņa alga par to bija greznās bēres. Nabaga zinātnieks savukārt dzīves laikā bija izdarījis vienu sliktu darbu, un viņa sods par to bija pieticīgās bēres. Bet nu, aizkapa dzīvē, nodokļu iekasētājs cietīs nebeidzamas elles mokas, kamēr nabaga zinātnieks netraucēts baudīs Debesu laimi.

Kā redzat, daži jūdaisma virzieni Jēzus dienās patiešām ticēja dvēseles nemirstībai un pēcnāves mokām ellē. Šīs idejas nonāca pie jūdiem jau 4. gs. pr. Kr., Aleksandra Lielā laikā. Aleksandrs Lielais piekopa hellēnisma – grieķu filozofijas un kultūras – izplatīšanas politiku iekarotajās teritorijās. Jau vēlākā laikā šie uzskati kļuva par neatņemamu farizeju mācības sastāvdaļu.

Aplūkojot otro stāstu grupu, arī varam atsaukt atmiņā vairākas tautas pasakas. Platons ir pavēstījis nostāstu par zaldātu vārdā Pamfilijas Ērs, kurš krita kaujā, bet pēc dažām dienām atdzīvojās. Būdams miris, Ērs nokļuva hadesā³ un redzēja tiesu, kurā labās dvēseles dodas uz debesīm, bet ļaunās – uz pazemi, lai saņemtu sodu. Viņam tika stingri piekordināts atgriezties un pavēstīt pieredzēto, domājams, lai brīdinātu dzīvos.

Lukiāns stāsta vēl citu pasaku par atgriešanos. Cilvēks vārdā Kiomeness saslīma, bet viņa laiks vēl nebija pienācis. Kļūdas dēļ viņš nonāca hadesā, bet tikai tāpēc, lai uzzinātu, ka viņa vietā te bija jānonāk viņa kaimiņam Demilosam. Tāpēc Kiomenesu sūta atpakaļ, bet pēc dažām dienām viņa kaimiņš Demiloss nomirst.

Babilonijas Talmuds, kas datējams ar 2. līdz 5. gs. pēc Kr., vēsta apokrifisku stāstu par pravieti Samuēlu, kuram kādi bāreņi bija uzticējuši lielu naudas summu.

(Turpinājums 26. lpp.)

³ Par vārda *hades* nozīmi skat. AV 2024. gada jūlija/augusta numurā.

ŠOKOLĀDE UN PROBLĒMAS

Būsim atklāti! Šokolāde ir garšīga, un tā ir daudzu cilvēku iecienīts produkts. Daži to bauda bez ierobežojumiem, paļaujoties uz pozitīvo informāciju. Citi, apzinoties tās negatīvo ietekmi uz veselību, atsakās no šokolādes lietošanas. Šķiet, ka esam nonākuši divu pretēju viedokļu krustugunīs. Bet ko par šo jautājumu saka jaunākie zinātniskie pētījumi?

Amerikā šokolāde ir vispieprasītākais pārtikas produkts. 40 % sievietes, īpaši menstruāciju laikā, izteikti tiecas pēc šokolādes. Apmēram 15 % vīriešu izjūt ļoti stipru tieksmi pēc šokolādes. Nedabūjot to, veidojas aizkaitināmība. Kāpēc tā? Kas notiek? Vislabāko atbildi te sniegs ielūkošanās šokolādes ķīmiskajā sastāvā.

Šokolādē ir vairāk nekā 400 ķīmisko vielu. Starp tām dažas īpaši izceļas.

ŠOKOLĀDĒ IR KOFEĪNS

Šis ievērojamais stimulants – kofeīns – atstāj ļoti negatīvu iespaidu uz miega kvalitāti, veicina nervozitāti, mazina organisma spēju cīnīties ar galvassāpēm. Lietojot ilgstoši, kofeīns pat veicina depresiju. Regulāra kofeīna lietošana gandrīz vienmēr rezultējas ar ilgtermiņa ieradumu. Daktera Vinstona Kreiga pētījumā redzams, ka kofeīna saturs šokolādē ir salīdzinoši neliels, taču šai noslēpumainajā gardumā ir paslēptas arī citas kaitīgas vielas.

ŠOKOLĀDĒ IR DAUDZ VAIRĀK TEOBROMĪNA NEKĀ KOFEĪNA

Pētījumos ar dzīvniekiem atklājās, ka teobromīns lielās devās izraisa aizkrūts dziedera atrofiju (tam ir cieša saistība ar imunitāti), sēklinieku atrofiju un spermatozoīdu priekšteču deģenerāciju.¹ Šāda veida simptomi ir nopietns brīdinājums attiecībā uz teobromīna klātbūtni organismā.

ŠOKOLĀDĒ IR FENILITILAMĪNS

Tas ir vēl viens kaitīgs smadzeņu darbības stimulants, radniecīgs amfetamīnam (stimulējošai vielai, kas ietekmē centrālo nervu sistēmu). Fenililtilamīns ietekmē transmiēru ķīmiskos procesus smadzeņu un nervu sistēmas darbībā. Kakao pulveru analīzes procesā Vācijā atklāts, ka fenililamīns, savienojoties ar aldehīdiem, veido smadzenēs tādu aktīvo ķīmisko vielu, kas atbrīvo dopamīna smadzeņu limbiskās sistēmas baudas centros. Tas arī palīdz izskaidrot vēlmi jeb atkarību pēc šokolādes.²

¹ Gans, J. H. *Comparative toxicities of dietary caffeine and theobromine in the rat*. Food Chem Toxicol, 22(5):365-9, 1984.

² Ziegler G, et al., *Occurrence of beta phenylethylamine and its derivatives in cocoa products*. Z Lebensm Unters Forsch, 195(3):235-8, 1992.

ŠOKOLĀDĒ IR ANANDAMĪDI

Vārds “ananda” nozīmē ‘svētlaieme’. Vairākas no jaunatklātajām ķīmiskajām vielām, kas aktivizē smadzeņu darbību, šokolādi padara par sarežģīti izzināmu produktu.³ Citas spēcīgākas, bet radniecīgas šīs grupas ķīmiskās vielas atrodamas marihuānā (psihoaktīva vielā, kas izraisa apreibinošu efektu). Tā kā šokolādes sastāvā ir vairāki anandamīdi, šokolāde kļūst par potenciālu “vārtu atvērēju”, kas nereti rada tieksmi pēc spēcīgākām ķīmiskām vielām, piemēram, marihuānas. Šokolādes mīļotājiem vajadzētu rēķināties ar to, ka nereti smadzeņu darbību aptumšo tieši vairāku ķīmisko vielu mijiedarbība, kaut arī liekas, ka katra no šīm vielām pati par sevi nemaz nav tik kaitīga.

ŠOKOLĀDE UN PRIEKŠĒJĀ SMADZEŅU GAROZA

Šrēders un viņa kolēģi no Viskonsīnas Universitātes laboratorijā salīdzināja nikotīnu ar šokolādi. Viņi atklāja, ka pēc šokolādes lietošanas priekšējā smadzeņu garozā aktivizējas Fos gēns, kam ir nozīmīga

³ Tomaso, E. and Piornelli, D., *Brain cannabinoids in chocolate*. Nature, 382:677-8, 1996.

loma šūnu augšanā. Gan nikotīns, gan šokolāde bija saistīti ar *Fos* gēna aktivizēšanos priekšējā smadzeņu daļā. Viņi secināja: "Atkarību izraisošās vielas izraisa ilgtermiņa neiroadaptāciju (izmaiņas nervu sistēmā) smadzeņu reģionos, kas ir atbildīgi par mācīšanos un atmiņu."⁴

ŠOKOLĀDE UN KALORIJAS

Vienā kilogramā šokolādes ir vairāk nekā 2600 kaloriju. Gan laboratorijā, gan dzīvē ir pierādīts, ka šokolāde ir ļoti nopietns aptaukošanās cēlonis. Šokolāde ir pārtikas produkts ar augstu tauku un cukura saturu. Šī kombinācija ir pietiekami spēcīga, lai veicinātu augsto apetītes potenciālu.

ŠOKOLĀDE UN GARASTĀVOKLIS

Runājot par pārtikas ietekmi uz garastāvokli, Dr. Bentons saka: "Iespējams, ka pārtikas produkts, kas visvairāk ietekmē garastāvokli, ir šokolāde." Viņš norāda, ka vislielākā tieksme pēc šokolādes ir tad, kad cilvēks jūtas emocionāli iztukšots.⁵

ŠOKOLĀDE IZRAISA MIGRĒNU

Princeses Margarētas migrēnas klīnika Londonā ir nākusi klajā ar pētījuma rezultātiem, kas iegūti aptaujājot 419 pacientus, kuri sūdzējās par migrēnas galvassāpēm. 16,5 % respondentu tika atklāta galvassāpju saistība ar siera vai šokolādes lietošanu. Bet šobrīd jau daudzi pētījumi apstiprina, ka šokolāde izraisa migrēnas lēkmes.⁶

ŠOKOLĀDE UN BARĪBAS VADA APAKŠĒJAIS SFINKTERA

⁴ Schroeder B.E., et al., *A common profile of prefrontal cortical activation following exposure to nicotine- or chocolate associated contextual cues*. Neuroscience, 105(3):535-45, 2001.

⁵ Benton, D., and Donohoe, R.T., *The effects of nutrients on mood*. Public Health Nutr, (3A):403-9, 1999.

⁶ Peatfield, R.C., *Relationships between food – precipitated migrainous headaches*. Headache, 35(6):355-7, 1995.

MEHĀNISMS

Šokolāde var izraisīt grēmas. Tāpēc īpaši cilvēkiem ar refluksa ezofagītu (GERD) ieteicams no tās atturēties.⁷ Šokolāde traucē normālu augšējā sfinktera gludās muskulatūras tonusu, ļaujot skābei no kuņģa atgriezties un izraisīt ne tikai sāpes, bet arī barības vada gļotādas eroziju un deģenerāciju.

ŠOKOLĀDE UN ZARNU IEKAISUMA SLIMĪBAS

Māstrihtas Universitātes slimnīcas ziņojums liecina, ka gastroenteroloģijas pacientiem, kuri lietoja šokolādi, bija 2.5 reizes lielāks risks saslimt ar zarnu iekaisuma slimībām. Bet tiem pacientiem, kuri lietoja vēl arī kolas dzērienus, risks palielinājās vēl 2.2 reizes. Savukārt košļājamās gumijas košļāšana palielināja risku 1.5 reizes. Šokolādes un kolas lietošana ir saistīta arī ar čūlainā kolīta attīstību.⁸

ŠOKOLĀDE UN KRŪTS FIBROCISTISKĀ SLIMĪBA

Amerikas Dzemdniecības un ginekoloģijas žurnālā ir publicēts pētījums, kura laikā 13 no 20 sievietēm (65 %), kurām bija labdabīga fibrocistiska krūts slimība, no ēdienkartes uz 6 mēnešiem tika izslēgta kafija, tēja, kola un šokolāde. Rezultātā pilnībā izzuda sataustāmie krūšu mezgli, sāpes, jutīgums un krūts gala izdalījumi.⁹

⁷ Murphy, D.W., and Castell, D.O., *Chocolate and heartburn: evidence of increased esophageal acid exposure after chocolate ingestion*. Am J Gastroenterol 83(6):633-6, 1988.

⁸ Russel, M.G., et al., *Modern life in the epidemiology of inflammatory bowel disease: a case-control study with special emphasis on nutritional factors*. Eur J Gastroenterol Hepatol, 10(3):243-9, 1998.

⁹ Minton, J.P., et al., *Response of fibrocystic disease to caffeine withdrawal and correlation of cyclic nucleotides with breast disease*. Am J Obstet Gynecol, 135:157-158, 1979.

ŠOKOLĀDES ATKARĪBA UN GARASTĀVOKLIS

Dandi Universitātē Skotijā tika pētīti 50 cilvēki, kuri sevi uzskatīja par "šokolādes atkarīgajiem". Šīs grupas locekļi vidēji nedēļā apēda 12 šokolādes tāfelītes. Pēc šokolādes ēšanas viņu garastāvoklis uz īsu brīdi uzlabojās, bet vēlāk tas pasliktinājās. Bieži vien visam vēl pievienojās vainas apziņa.¹⁰

VAI ŠOKOLĀDE SNIEDZ ARĪ KĀDUS IEGUVUMUS?

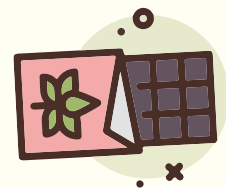
Jā, šokolādē ir antioksidanti un kakao tauki, kas ir mazāk kaitīgi nekā liellopu gaļas palmitīnskābe, taču jāpiemin, ka kakao tauku stearīnskābe palielina lipoproteīnu (riskā faktors asinsreici).¹¹ Šokolāde satur arī fitoķīmiskās vielas, vitamīnus un minerālvielas, bet tas noteikti neatsver problēmu kopumu, kas saistīts ar šokolādes lietošanu.

KAUT KAS LABĀKS

Laimīgā kārtā mums ir pieejama lieliska alternatīva – karobs! Karoba sastāvā ir kalcijs, E un B grupas vitamīni, kā arī minerālvielas. Tajā ir arī pektīns un lignīns. Jānis Kristītājs arī lietoja karobu.

Raksta autors ir Bernels Boldvins, kurš ieguvis doktora grādu neirofizioloģijā. Veicis pētījumus un strādājis par mācībspēku Loma Lindas Universitātē un Vaivudas institūtā.

Rakstu sagatavoja LDS Veselības kalpošanas nodaļa

¹⁰ Macdiarmid, J. I., and Hetherington, M.M., *Mood modulation by food: an exploration of affect and cravings in "chocolate addicts"*. Br J Clin Psychol, 34: 129-38, 1995.

¹¹ Miller, G. J., *Postprandial lipaemia and haemostatic factors*. Atherosclerosis, 41 (Suppl 1): 547-51, 1998.

JAUNĪEŠU DIENAS ATSKATS

Katru gadu marta otrajā sabatā adventistu vidū tiek atzīmēta Globālā jauniešu diena. Šogad arī Latvijas jaunieši to atzīmēja, kopīgi sabraucot un dodoties misijā Rīgā. Par moto šogad globāli tika izraudzīta tēma “Pārveidota sabiedrība” jeb – angļiskajā versijā – “A community transformed”.

Radās iespēja no Transeiropas divīzijas saņemt finansējumu, tāpēc lūdzām, lai Dievs parāda, kāda būtu jēgpilna kalpošana, lai nauda aizietu kādam, kuram to tiešām vajag.

Dažādas durvis aizvērās, līdz Dievs atgādināja par kontaktiem Rīgas SOS ģimeņu atbalsta centrā. Uzdevām jautājumu, vai ir kas tāds, ko mēs varētu darīt, kas būtu pēc būtības nozīmīgs, vajadzīgs un jēgpilns. Mums atbildēja, ka jauniešiem, kuri nonāk viņu programmā dažāda veida vardarbības un atkarību rezultātā, ļoti vajag kaut nedaudz pabūt cita veida jauniešu sabiedrībā. Tā nu

sadarbībā ar centra darbiniekiem izveidojām 3 stundu plānu aktivitātēm un sadraudzībai. Sirsnīgs paldies Rīgas SOS ģimeņu atbalsta centra darbiniecēm Anetei un Madarai par ieguldījumu!

Jauniešu dienu iesākām Rīgas 1. draudzē, kur dievkalpojumā kalpoja jaunieši no dažādām Latvijas draudzēm. Ar svētrunu kalpoja jauniešis Patriks Gredzens no Cēsu “Sadraudzības” draudzes. Slava Dievam par jauno kalpotāju paaudzi!

Pēc dievkalpojuma jaunieši tika aicināti uz pusdienām un sadraudzības aktivitātēm, lai nedaudz iepazītos savā starpā. Pēc pusdienām jauniešiem bija jādarbojas čakli kā bitītēm, jo devāmies uz NVO namu, lai sagatavotos misijas aktivitātēm gan garīgi, gan praktiski.

Ierodoties NVO namā, jaunieši tika sadalīti vairākās telpās, kur katram bija uzticēta kāda aktivitāte,

konkrētāk, sportiskās aktivitātes, koka spēles, rokassprādziņu gatavošana un pat cukurvates gatavošana. Katram jauniešim bija iespēja izvēlēties, ko vēlēšies darīt un kur iesaistīsies, lai šo dienu padarītu īpašu SOS programmas jauniešiem. Pirms mums pievienojās jaunieši no SOS programmas, mūsu jauniešiem bija īpašs lūgšanu laiks, lai sagatavotos paši un lūgtu par jauniešiem un darbiniekiem, kas mums pievienosies.

SOS ciemata jaunieši ieradās nedaudz ātrāk kā plānots, bet tas mums nebija šķērslis, jo bijām gatavi draudzēties. Iesākām sadraudzību ar nelielu dzijas zirnekļu tīkla gatavošanu. Jauniešiem bija no rokas rokā jāpadod kamoliņš, nosaucot cilvēka vārdu. Aktivitātes beigās izveidojās varenliels zirnekļa tīkls, kur bija iespējams iegulties cilvēkiem. Pēc tam sekoja vēl aktivitātes un Kahoot viktorīna.

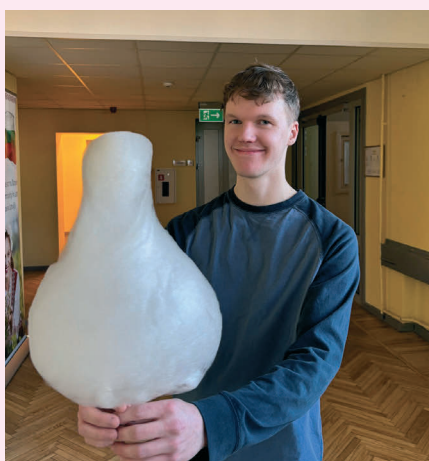

Nelielai sadraudzībai noslēdzoties, jaunieši tika sadalīti trīs grupās. Viena no grupiņām pavadīja laiku, nedaudz vairāk izkustoties dažādās sacensību spēlēs. Blakus telpā tikmēr bija iespējams spēlēt lielo koka *ĵengu* un “desas”, izmēģināt noturēt līdzsvaru uz balansa dēļa. Jauniešiem ļoti patika arī locīties pie “Limbo”, kā arī mēģināt iemest maisiņus caurumā. Pēdējā telpā visiem jauniešiem bija iespējams izgatavot jaukas rokassprādziņas un atslēgu piekariņus, ko ņemt mājās. Parāleli visām aktivitātēm Amēlija un Liāna visiem gatavoja cukurvates, kas nūdien bija topā visiem jauniešiem! Noslēgumā kopā ar SOS ciemata jauniešiem paēdām vakariņas. Vakariņās bija jauniešu iecienīta lieta – picas!

Tā kā vēlējāmies, lai jauniešiem no SOS ciemata šis pasākums paliktu atmiņā arī fiziskā formātā, katram bija sagatavota neliela dāvana ar personalizētiem karūtēm, uz kurām bija Bībeles pants.

Jaunieši, kuri pievienojās, bija piesardzīgi, jo bijām viņiem svešinieki, tomēr uz programmas beigām sāka iejusties. Kad beigās devām dāvanas, kāds no puīšiem teica: “Mēs pat neko neizdarījām. Kāds sakars dāvanām?” Bijām priecīgi, ka varējām dot tāpat vien, bez nopelna kādam, kuram acimredzot pārsvarā viss ir jānopelna, gluži kā Jēzus dod mums visu bez mūsu pašu nopelna.

Bija liels prieks uzzināt, ka viens no darbiniekiem, kas bija atnācis līdz programmas jauniešiem, arī ir kristietis, viņš bija iedvesmots redzēt tik daudz kristiešu jauniešus vienuviet. Tā kā pats arī vēl ir jauns, interesējās par citiem mūsu

pasākumiem, bija ieinteresēts atnākt un sadarboties ar mūsu grupu arī citu reizi. Lūgšim, lai Dievs paver ceļus un šī nav pēdējā sadarbības reize ar Rīgas SOS programmas jauniešiem!

Gribam teikt paldies ikvienam jauniešim, kas mēroja ceļu uz Rīgu, lai šo sabatu pavadītu kopā ar jauniešiem, kam dzīvē nav gājis viegli. Paldies arī ikvienam, kas lūdzā par šo pasākumu, jūsu lūgšanas tika atbildētas! – *Patricija Oberte*

Jauniešu diena bija sirsnīga un iedvesmojoša – laiks kopīgai ticības stiprināšanai un draudzībai. Īpašu prieku sagādāja tikšanās ar SOS bērniem, ar kuriem kopā piedalījāmies dažādās aktivitātēs. Bija aizkustinoši redzēt to, ka viņu nopietnās sejas ar laiku pārvērtās smaidos, kas radīja patiesu gandarījuma sajūtu. Slavēšana, sarunas un kopīgās lūgšanas padarīja šo dienu vēl dziļāku un nozīmīgāku. Tā bija iespēja dot un saņemt mīlestību, stiprinot gan sevi, gan citus. Paldies visiem, kas piedalījās un palīdzēja šo dienu padarīt neaizmirstamu! – *Rūdis Gipslis*

Šogad Globālajai jauniešu dienai pieteicās ļoti liels skaits jauniešu arī no attālākām pilsētām, par ko man bija liels prieks. Tas parāda, ka jaunieši vēlas kalpot, mums tikai viņiem ir jādod iespējas. Pēc dievkalpojuma mazliet iepazīnāmies tuvāk un pēc tam devāmies pie jauniešiem, kuri ir iesaistīti Latvijas SOS bērnu ciematu asociācijas īstenotajā programmā “Pārinieks”. Tā kā ikdienā strādāju ar šādiem jauniešiem, zināju, kas mani var sagaidīt, bet tajā pašā laikā zinu, cik

fantastiski ir jaunieši. Kopā spēlējām spēles, ēdām daudz cukurvates, taču pats svarīgākais – radījām, kāds ir Dievs, neizmantojot vārdus.

Īpaša pateicība Dievam par sarunām ar vienu no darbiniekiem, kurš arī ir kristietis, taču ilgojas pēc kristiešu jauniešu sabiedrības. Man nav ne jausmas, kāds būs stāsta turpinājums, taču zinu, ka Dievam ir kaut kas īpašs padomā. Pateicība Dievam par iespējām, kuras Viņš dod, ja vien esam gatavi turēt acis un sirdi vaļā! – *Ieva Lauka*

Jauniešu diena bija kaut kas nepiedzīvots! Man ļoti patika, ka jaunieši varēja sanākt kopā vienā draudzē, kalpot un pavadīt laiku kopā. Pēc tam spēlēt spēles kopā ar SOS programmas jauniešiem bija ļoti laba pieredze. Manuprāt, viņiem tas patika, un mani tas iepriecināja. Nevaru iedomāties un nezinu, kam viņi savā dzīvē ir gājuši cauri, taču iespēja redzēt viņus smaidīgus un iesaistīties gatavus lika man arī pašam smaidīt. – *Patriks Gredzens*

Jauniešu diena bija ļoti forša un mīla. Mēs iepazīnām jaunus cilvēkus no SOS ciemata un iemācījāmies pareizi komunicēt ar šiem jauniešiem, jo viņiem nav tie labākie likteņi. Centāmies dažu stundu laikā pacelt viņiem garastāvokli. Spēles bija ļoti interesantas. Ceru, ka mēs vēl satiksīmes ar tiem jauniešiem un varēsīsim pastāstīt par Dieva mīlestību. – *Amēlija Joca*

Esmu ļoti pateicīga par pieredzi, ko deva darbošanās ar SOS programmas pusaudžiem! Tā bija vēl līdz šim nepiedzīvota kalpošanas iespēja, kuru ceru piedzīvot vēlreiz.

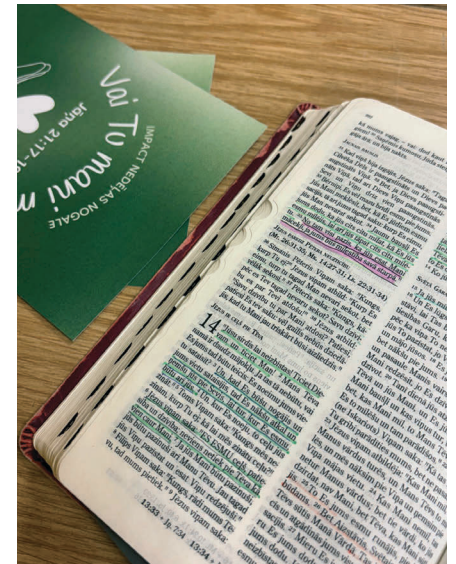
Bija jauki redzēt jauniešus kopā darbojoties, un noteikti daudziem šis pasākums bija vērtīgs. – *Tīna Avišāne*

Šogad ļoti gaidīju jauniešu dienu, jo jau iepriekš zināju, ka ir ielānots pasākums. “Pārveidota sabiedrība” – tāda bija šī gada tēma, tāpēc pēc dievkalpojuma un pusdienām vajadzēja iet pie jauniešiem, kuriem ir bijis daudz grūtāk dzīvēt. Man ļoti patika, ka varējām pabūt ne tikai ar

sev zināmiem draugiem, bet pavadīt laiku ar tiem, kuriem tas ir ļoti nepieciešams un kuri ļoti slāpst pēc mīlestības un pieņemšanas. Mani personīgi pārsteidza, cik draudzīgi, pieklājīgi un zinoši bija jaunieši, ar kuriem pavadīju laiku. Ceru, ka arī nākotnē būs tāda iespēja satikties! – *Dāvids Veips*

Šī bija mana pirmā reize, kad piedalījās Jauniešu dienā un kalpoju

citiem. Bija lieliska iespēja pavadīt sestdienu kopā ar foršiem cilvēkiem. Interesanta programma, dažādas spēles un daudz jauniešu apkārt. Valdīja pozitīva atmosfēra, prieks un smieklis. Pusdienas bija gardas, bet picas – vēl garšīgākas! Un, protams, cukurvate – īsts hīts! Šī diena man paliks atmiņā ar labām emocijām, un es noteikti gribētu to piedzīvot vēlreiz. – *Alīna Mačņeva*

No šī gada 7. līdz 9. martam jaunieši, kuriem ir sirdī misija, devās uz IMPACT nedēļas nogali, kas šoreiz norisinājās Kārsavā. Pēdējo piecu gadu laikā ierasts bija tas, ka IMPACT notika tikai nedēļu gadā vasaras beigās, taču mēs gribējām atgriezt arī misijas nedēļas nogales, kas mums kā komandai arī sanāca.

Šajā gadā IMPACT kopīgā rakstuvietā ir no Jāņa 21:17–19, un no tās izrietēja mūsu nedēļas nogales nosaukums “Vai Tu mani mīli?”, bet vasaras IMPACT misijas brauciena nosaukums būs “Seko Man!”. Varam jau nedaudz pačukstēt, ka datumi vasaras misijas braucienam ir 11. līdz 18. augusts. Dosimies atkal uz Kārsavu!

Šī nedēļas nogale no citiem pasākumiem atšķīrās ar to, ka mums nebija runātāja. Runātāja vietā mums bija Bībeles izpēte, kur padziļināti pētījām Pētera dzīvi. Bībeles izpēte notika mazajās grupiņās, kur dalībniekiem bija iespējams savā starpā sadraudzēties, kā arī diskutēt par šīs nedēļas nogales tēmu.

Jauniešiem sabata pēcpusdienā

bija iespējams iepazīties ar skaisto Kārsavu caur orientēšanās aktivitāti. Šīs aktivitātes laikā jauniešiem bija dažādi uzdevumi, piem., iepriecināt Kārsavas iedzīvotājus ar kādām jaukām zīmītēm, iefilmēt video, kurā pasaka, kāda ir Dieva mīlestība, nofotografēties ar kādām konkrētām lietām.

Sestdienas pēcpusdienā jaunieši tika sadalīti grupiņās, un viņiem bija jāgatavojas svētdienas aktivitātei – “Ceļojošajai bibliotēkai”. Jauniešiem tika iedalītas dažādas grāmatas, par kurām bija jāuztaisa prezentācija citiem, lai visi kopīgi uzzinātu vairāk par visām grāmatām, kuras bija paredzēts dalīt evaņģelizācijas laikā.

Kā jau iepriekš minēju, svētdienā norisinājās “Ceļojošā bibliotēka”, kas ir IMPACT neatņemama sastāvdaļa. Šoreiz šai aktivitātei mums bija ielānots mazāk laika, bet tāpēc tā nebija mazāk svarīga kā tad, ja būtu bijusi plānota visa diena. Jaunieši tika sadalīti pa pāriem, lai pārklātu dažādas Kārsavas sadaļas, un, protams, bija jaunieši, kuri lūdza par visām komandām, kas devās misijā.

Pilnīgi noteikti var teikt, ka šī misijas nedēļas nogale bija par svētību ikvienam jauniešim, kas piedalījās, jo tika iegūti jauni draugi, jaunas atmiņas un jauna pieredze kopā ar Dievu.

Paldies ikvienam, kas lūdza par šo pasākumu!

Aicinām ikvienu, kam ir vēlme doties misijā, savā kalendārā atzīmēt augusta 3. nedēļu! Vairāk informācijas par runātāju un ielānoto vasaras misijas braucienā var uzzināt mūsu sociālo tīklu lapās @impact_Latvia.

ATSAUKSMES

Cilvēki Kārsavā bija ļoti atsaucīgi, viesmīlīgi un atvērti. Garšīgi baroja, un naktsmītnes bija ļoti foršas. Dzirdēju, ka priekš *Impact* tas ir liels retums, ka var nakšņot gultās. Man ļoti patika visādas spēles un galvenais, kalpot Dievam. Ja Dievs dos, plānoju arī augustā braukt uz *Impact*. Paldies *Impact* vadītājiem! – *Jakims Grebčenko*

Šis bija mans otrais *Impact* misijas brauciens. Pasākums bija ļoti piepildīts un interesants, varēja iepazīt jaunus cilvēkus, jaunu vietu, Kārsavu, kurā biju bijusi tikai vienu reizi, bet tagad jau otro. Mana mīlākā aktivitāte bija "Ceļojošā bibliotēka", kas man iepatīkās jau no Jelgavas *Impact*. Šoreiz ar manu pārinieci izdalījām vairāk grāmatu – 10 grāmatas 6 cilvēkiem. Viena sieviete mums uzdāvināja bio medu.

Manuprāt, *Impact* beidzās ļoti ātri, bija sajūta, ka atbrauc un tad uzreiz pēc dažām stundām jābrauc prom, lai gan tā nebija. Es ļoti gaidu vasaras *Impact*! – *Marta Kieģele*

07.–09. martā notika mana pirmā *IMPACT* misijas nedēļas nogale. Tās bija trīs aizraujošas dienas, kuras mēs pavadījām Kārsavā. Tajās paspējām atpūsties, iepazīties ar jauniem cilvēkiem un jauki pavadīt laiku. Visinteresantākā daļa, manuprāt, bija svētdienas evaņģelizācija. Tajā, sadaloties pāros, mēs staigājām pa Kārsavas ielām un kalpojām citiem kā staigājoša bibliotēka.

Plānoju apmeklēt vasaras nometni, kurā mēs atnāksim pie tiem pašiem cilvēkiem, lai piedāvātu vēl vairāk grāmatu. Nevaru to sagaidīt. – *Deniss Mukāns*

Man bija liels prieks piedalīties šajā *IMPACT* nedēļas nogalē. Īpašs prieks bija redzēt dalībniekus, kuri piedalās pirmo reizi un caur šo pasākumu gūst jaunu pieredzi evaņģelizācijā. Šīs nedēļas nogales laikā mēs pētījām tematu "Vai tu Mani mīli?" (Jāņa 21:17–19), sadaloties pa mazākām grupiņām un iesaistoties diskusijās par dažādiem jautājumiem, kas saistīti ar šo tematu. Tas bija tiešām interesanti un lika aizdomāties par to, ko līdz šim vēl nebiju pamanījusi, lasot šo rakstvieta.

Sabatu mēs visi kopā pavadījām Kārsavas draudzē, kura mūs mīļi uzņēma, un pēc dievkalpojuma devāmies pastaigā pa Kārsavu ar dažādiem uzdevumiem, kas ļāva mums labāk iepazīt pilsētu. Viens no uzdevumiem, kas man ir palicis atmiņā, bija sagatavot zīmīti ar jaukiem vārdiem, lai ar to iepriecinātu kādu svešinieku, kas bija ļoti jauki un iepriecinoši arī mums pašiem.

Manuprāt, *IMPACT* galvenā lieta ir evaņģelizācija, un to mēs arī darījām. Šoreiz mēs evaņģelizējām caur "Ceļojošo bibliotēku", dodoties no mājas uz māju un piedāvājot garīgo literatūru. Vairākums dalībnieku bija pārsteigti par iedzīvotāju atsaucību šajā pilsētā. Man bija prieks pēc

evaņģelizācijas veikšanas klausīties pārējo dalībnieku liecībās par to, kā viņiem veicās un cik un kādas grāmatas tika izdalītas. Šī *IMPACT* nedēļas nogale bija pozitīvām emocijām un piedzīvojumiem bagāta, pavadīta jauku jauniešu sadraudzībā. Esmu pateicīga, ka arī es varēju piedalīties. – *Liene Ģipsle*

Šī gada *IMPACT* starppasākums notika pirmo reizi kopš 2019. gada Salacgrīvā. Tas noteikti bija mazliet izaicinājums, bet tajā pašā laikā liela svētība. Kad ar komandu domājām par iespējamām pilsētām, kur šogad būt, Dievs savā veidā mums uzrādīja Kārsavu. Tik īpašas ir Dieva atbildes, jo bijām ar komandu runājuši, ka attālums nav šķērslis un ka tam tādām nevajadzētu būt! Nu lūk, Dievs mūs sagatavoja un parādīja Kārsavu 3,5 h brauciena attālumā no Rīgas.

Kā *IMPACT* komanda mēs esam ļoti pateicīgi Kārsavas draudzei par tik lielu viesmīlību, pretimnākšanu un – galvenokārt – palīdzību, jo viņu nesavtīgā un dedzīgā atsaucība bija tā, kas darīja Kārsavas starppasākumu un šo pieredzi tik brīnišķīgu.

Ar draudzes locekļu palīdzību mums drīz vien tika sarunāta vieta,

kur paliksim, – skolas internāts. Tāds interesants fakts – mēs, *impaktieši*, līdz šim nebijām nevienā misijas braucienā gulējuši gultās. Vēl atceros, kad kļuva par vadītāju, skatījos cauri un konspektēju izvērtējumu anketas, kuras pilda dalībnieki pēdējā dienā. Toreiz redzēju, ka kāds bija ieteicis gulēt gultās, un vēl iesmējos, ka nu tā gan ir vēlēšanās, kas varētu būt grūti realizējama vai teju neiespējama. Bet šoreiz tādu privilēģiju mums bija iespēja pieredzēt.

Viens no galvenajiem aspektiem labu atsauksmju gūšanai ir ēdiens, kuru arī nodrošināja draudzes locekļi, kas uzņēmās pirmo reizi tādām skaitam gatavot ēst, un bija *dikti* garšīgi, mūs tur nudien lutināja.

Apcievojot Kārsavas draudzi pirms starppasākuma un

starppasākuma laikā, es joprojām esmu izbrīnīta, cik atšķirīga vide ir Kārsavā. Cilvēki ir patiesi atsaucīgi, smaidīgi, strādīgi un viesmīlīgi.

Runājot par jauniešiem, viņi vienmēr liek redzēt Dieva vadību un darbošanos viņos. Kad apciemojām Kārsavas draudzi, *IMPACT* komandai tikai teorētiski zinot par gaidāmo starppasākumu, atbildē uz jautājumu, cik dalībnieku varētu būt, statistiski balstījāmies uz Salacgrīvas piemēru. Minējām, ka pie 20 dalībniekiem varētu būt. Viss process līdz starppasākuma dienai un starppasākuma laikā tika nolikts Dieva rokās, un tikai Viņa spēkā mēs piedzīvojām tādu misijas iespēju. Kopā bijām 27 cilvēki, par to mums bija pārsteigums, bet arī milzīgs prieks un pateicība.

Kas man liek priecāties un smaidīt, ir tas, kā jaunieši veido apkārt sev kristīgu vidi, kā viņi nebaidās uzņemties jaunas atbildības un izaicinājumus – vadīt grupiņas, vadīt pieaugušo sabatskolu, organizēt orientēšanos pilsētā ar interesantiem faktiem un uzdevumiem. Katrs jaunietis ir pielicis savu roku vai radošo domāšanu, lai *IMPACT* būtu un notiktu. Ir vēl daudzas citas lietas, bez kurām mēs nevarētu realizēt starppasākumu un kur jaunieši ir mums bijuši lielākie palīgi – himna, logo un viss saistībā ar evaņģelizācijas aktivitātēm, un vēl tiešām neizskaitāmi daudzas lietas. Tā ir tā lielākā svētība, ko mums ir iespēja kā komandai redzēt un piedzīvot – gan draudzei, gan arī pašiem jauniešiem. Nedēļas nogalē es redzēju, kā jaunieši meklē Dievu, slavē Viņu no visas sirds un vēlas Viņa klātbūtni.

Protams, liela svētība un prieks bija aizsniegt Rēzeknes jauniešus, kuri nav tik ļoti zināmi jauniešu sabiedrībā, bet ir tik tiešām drosmīgi un forši!

Esmu pateicīga savai komandai, kas domāja jaunas idejas un veidus, kā aizsniegt un iesaistīt vairāk jauniešu. Esmu pateicīga Kārsavas draudzei par tik lielu palīdzību un atsaucību, kā arī katram dalībniekam, kas nenobijās no attāluma mērošanas un kam bija iespēja tikt. Protams, liels paldies katram, kas pielika roku un prātu, lai brauciens būtu tik izdevies, cik vien varēja būt! Bet galvenokārt slava Dievam, kam nekas nav neiespējams! – *Viktorija Priede*

(turpinājums no 21. lpp.)

Pravietis aiznesa šo naudu pie Abas, sava tēva, un lūdza to droši noglabāt. Aba noslēpa naudu un nomīra, nepagūdam Samuēlam izstāstīt, kur šī nauda atrodas. Izmisīgi cenšoties atrast viņam uzticēto naudu, Samuēls apmeklēja Abu mirušo zemē, uzzināja, kur paslēpta nauda, atdeva to atpakaļ bāreņiem, un viss beidzās labi.

Te minējam vien mazu daļu minētā žanra stāstu, taču ar to ir pietiekami, lai uzsvertu vairākus būtiskus akcentus. Visiem šāda veida nostāstiem ir trīs kopīgas iezīmes.

1. Mirušie zina vairāk, tāpēc var

palīdzēt dzīvajiem viņu problēmās.

2. Mirušie neceļas augšā, jo vēstis no viņiem var saņemt dažādos veidos. Piem., kāds no dzīvajiem var apmeklēt viņus, būdams miesā vai kā bezmiesas gars. Savukārt mirušie var atklāties parādībās, var ierasties pie dzīvajiem paši pēc savas iniciatīvas vai tikt izsaukti ar melnās maģijas palīdzību. Tomēr mirušie nekad neierodas miesā, jo pagāni, no kuru vides sākotnēji nāca šie stāsti, neticēja mirušo augšamcelšanās iespējamībai.

3. Liecinieka klātbūtnē. Šāda veida pasākās vienmēr ir klātesošs liecinieks, kurš tiek nosaukts vārdā un ir labi zināms. Liecinieka

klātbūtnē padara vēstījumu no viņpasaules uzticamu, tādējādi mudinot atmet visas šaubas par iespējamu stāsta nepatiesumu.

Kas interesanti, līdzība par bagāto vīru un Lācaru ir vienīgais Jēzus stāsts, kurā darbojas konkrētos vārdos nosauktas personas. Drīz vien jūs sapratīsiet, ka tā nebūt nav nejaušība.

Iezīmējuši vēsturisko fonu, nu varam pievērsties konkrētā teksta izpētei.

*Tulkoja Anitra Roze.
Turpinājums nākamajos numuros.*

SEPTĪTĀS DIENAS
ADVENTISTU
MĀCEKLĪBAS
ROKASGRĀMATA

Izdevniecības
"Patmos"
jaunums!

Māceklības rokasgrāmatas praktiskais un kodolīgais saturs sniegs milzīgu svētību gan jauniem, gan veciem draudzes locekļiem.

Ir patīams prieks redzēt tādu materiālu kā šī rokasgrāmata, kas iedrošina un izglīto draudzes locekļus septītās dienas adventistu ticībā, kā arī mudina tos uz personisku evaņģelizācijas darbību, kuru māca un uz kuru aicina Bībele un Praviēšu Gars.

Svētā Gara vadībā šī svarīgā **Māceklības rokasgrāmata** kopā ar citiem draudzes izdotajiem brīnišķīgiem materiāliem palīdzēs īstenot Dieva lielo aicinājumu: "Ejiet [...] un dariet par mācekļiem visas tautas [...]" (Mt. 28:19) Tā ir priekštiesība būt daļai no šī lielā aicinājuma un piedalīties noslēdzošajā skaļajā saucienā visai pasaulei, līdzdalot mūžīgo evaņģēliju trīs eņģeļu vēsts (Atkl. 14) kontekstā.

Šī rokasgrāmata iedarbina Praviēšu Gara brīnišķīgo padomu: "Dieva darbs uz šīs zemes nekad nevar tikt pabeigts, ja darbā neiesaistīsies vīri un sievas, kas veido mūsu draudzi, un savās pūlēs neapvienosies ar sludinātājiem un draudzes amatpersonām." (Elena Vaita "Liecības draudzei", 9. sēj., 117. lpp.)

Jēzus nāks drīz! Paceliet karogu augsti un stāstiet par To, kurš mums ir dāvājis pestīšanu un drīz nāks, lai ņemtu mūs mājās! Maranata!

Teds Vilsons,

Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences prezidents

Drīzumā
izdevniecībā
"Patmos"!

GAI*N* GenZ

No 28. februāra līdz 2. martam Ņūboldas koledža (*Newbold College*) notika GAI*N* GenZ pasākums. GAI*N* ir saīsinājums no Global Adventist Internet Network. Parasti šis pasākums ir domāts Komunikācijas nodaļu vadītājiem un pārstāvjiem, kuri strādā draudzes komunikācijas jomā. Tomēr šajā reizē Transeiropas divīzija rīkoja pasākumu tieši jauniešiem no Z paaudzes, lai viņi varētu dalīties pieredzē, apgūt jaunas prasmes un iedvesmoties.

Uz GAI*N* GenZ no Baltijas ūnijas devās divas pārstāves – es, Patrīcija Oberte, un Jana Jansone. Mums abām tā bija jauna pieredze, jo šis bija pirmais pasākums, uz kuru tikām nosūtītas abas kopīgi, arī pasākuma koncepts bija jauns. Kopumā uz GAI*N* GenZ bija iespējams pieteikties 100 jauniešiem no Transeiropas divīzijas, kā arī no Centrāleiropas divīzijas.

Šajā pasākumā galvenie runātāji bija Kevins Vilsons (*Kevin Wilson*) un Sets Pīrss (*Seth Pierce*) no ASV. Viņi abi ir profesionāļi savā jomā, jo darbojas Komunikācijas nodaļas

ietvaros. Abu runātāju uzrunas bija ļoti izteismīgas un viegli uztveramas. No katras prezentācijas bija iespējams iegūt daudz domugraudu, ko varēšu iekļaut savā turpmākajā darbā šeit, Latvijā, darbojoties dažādās komunikācijas sfērās.

Viena no domām, kas man ļoti palika atmiņā, ir tā, ka mums katram ir jāatrod savi mentori, kuri grib redzēt, ka mēs kaut ko sasniegšim, kuri būs pāris soļus mums priekšā, bet vienmēr leposies ar visiem mūsu sasniegumiem.

Sabata rītā mums ar Janu bija iespēja piedalīties fokusgrupas intervijā par mediju un komunikācijas izglītības nepieciešamību. Kopā bijām uzaicināti 10 jaunieši, bet mūs sadalīja divās grupās, lai katrs vairāk varētu izteikties. Mūsu grupas intervijas laikā varējām saprast, cik ļoti ir nepieciešami papildu kursi un izglītība, lai veidotu digitālo saturu, jo tas nebūt nav vienkāršs un ātrs darbs. Kā pateicība par piedalīšanos šajā intervijā visiem tika uzdāvināti Ņūboldas džemperīši.

Sabata pēcpusdienā mums bija iespēja piedalīties dažādos semināros. Ar tajos iegūtajām zināšanām pēc tam varam uzlabot mūsu sociālo mediju klātesamību. Es biju uz semināriem par vizuālo stāstu stāstīšanas nozīmīgumu un par pārliecināšanas un reklāmas principiem. Šajos semināros varēja iegūt dažādus padomus, kā veidot labāku digitālo saturu un kā labāk reklamēt ielātos pasākumus. Šobrīd jau esmu iesākusi dažus no šiem principiem izmantot *SDA jaunieši* sociālo mediju lapās.

Protams, neizpalika arī sadraudzība ar jauniešiem no dažādām valstīm. Šajā reizē man bija iespēja satikt jau novembrī iepazītos jauniešus no *GAI*N* Europe* pasākuma Melnkalnē. Ar jauniešiem sabata vakaru pavadījām, spēlējot dažādas sadraudzības spēles, kuru rezultātā sanāca sadraudzēties ar vēl daudziem jauniešiem no dažādām Eiropas malām. Varu teikt, ka viena no mīļākajām daļām šādos starptautiskajos pasākumos ir tieši jaunu draudzību veidošana.

Pilnīgi noteikti man šī bija vērtīga pieredze, jo, braucot uz šādiem pasākumiem, man patīk uzzināt, kā manā jomā darbojas citi jaunieši. Iepazīstot jaunus cilvēkus, ir iespēja arī saprast, kā uzlabot manu digitālo saturu dažādajās sociālo mediju lapās Latvijā. Esmu neizsakāmi pateicīga, ka man bija šāda iespēja doties uz GAI*N* GenZ, un ar nepacietību gaidu nākamo pasākumu, kur man atkal būs iespēja satikties ar daudziem radošiem cilvēkiem!

Patrīcija Oberte

Gain GenZ tika skatītas daudzas šobrīd aktuālas tēmas, par kurām būtu vērts padomāt ikvienam draudzes loceklim. Vēlos padalīties ar savām pārdomām un atziņām pēc dzirdētajām uzrunām arī ar lasītājiem, jo šos principus var īstenot un izmantot arī citos kontekstos draudzes kalpošanā, ne tikai mediju kalpošanā.

KRĪZES MENEDŽMENTS

Viena no ļoti vērtīgām tēmām bija krīzes menedžments. Publiskā vidē mums ir jāeksperimentē, jāprovocē, jāmeklē cilvēkiem saprotams humors, lai pievērstu uzmanību. Katru dienu cilvēks noskatās simtiem apmēram minūti garu video rullīšu *Instagram*, *Facebook*, *YouTube* vai *TikTok*. Pirmajās 5 sekundēs ir jāpiesaista uzmanība, tāpēc saturam ir jābūt pamanāmam visā informācijas gūzmā. Reizēm joki, provokācijas var tikt pārprastas un novest pie ne pārāk patīkamām sekām. Tāpat var tikt izrauti teksti no konteksta, caur ko draudze var iegūt ļoti negatīvu popularitāti pasaules medijos. Šādas lietas var “uzsprāgt” pāris stundu laikā. Tika analizēti piemēri, kur adventistu draudze dažādās pasaules malās ir gan veiksmīgi tikusi galā ar krīzes situācijām, gan darbojusies ļoti sliktā veidā – ar katru mēģinājumu risināt tikai pielējusi eļļu ugunij.

DAŽI PAMATPRINCIPI VEIKSMĪGAM KRĪZES MENEDŽMENTAM

Vislabākais veids, kā sagatavoties krīzei, ir tai izveidot plānu. Cerēt uz labāko nav plāns.

Pirms krīzes vislabākais ir prevencija. Pajautā dažāda tipa un vecuma draugiem, ko viņi domā par to vai citu plakātu, *postu*. Vai netiek aizskartas kādas cilvēku grupas? Ir jāpārzina mūsdienu popkultūra, piemēram, sabiedrībā aktuāli notikumi, filmu tēli, mūziķi un simboli, citādi var sanākt kā kādā adventistu draudzē, kurā laulību semināra plakātā tika ielikta bilde no vampīru filmas “Krēsla” laulībām.

Šo kļūdu tik labi var saprast, jo attēls ir ļoti skaists – pieklājīgs, jauns pāris mežā. Kultūras lietām var piekrist, var nepiekrist, bet ir jāpārzina pamatlietas sabiedrībā. Jāsagatavo plāns, kāda būs rīcība krīzes situācijā, precīzi soļi.

Krīze. Ir jāsaprot, ka tā ir krīze vai potenciāli par tādu kļūs. Jāreaģē ātri, jānoņem aizskarošais saturs, jāatvainojas, uzņemties atbildību, nemēģinot attaisnoties vai vainot otru pusi. Ja iespējams, labāk veidot atbildi caur vieglu humoru.

Pēc krīzes. Jāseko līdzi, vai krīze neatjaunojas, jāpārrunā rīcība krīzes situācijā ar iesaistītajām pusēm, piemēram, kādu, kurš ir atbildīgs par izteikumu vai kura teksts izrauts no konteksta.

Vislabākais veids, kā novērst krīzi, ir ieguldīt attiecībās ar cilvēkiem pirms tam. Ja vienmēr bijis labs, pozitīvs, jēgpilns saturs, kļūdas piedos ātrāk, sekotāji aizstāvēs, jo zinās, kas esi un par ko stāvi.

Krīzes situācijās sāpēs un būs problēmas. No tā nevar izbēgt. Cik lielā mērā? Tas būs atkarīgs no rīcības krīzē. Mērķis ir novērst uzmanību no krīzes un dabūt to ārā no auditorijas prāta. Mēs esam atbildīgi par saturu un vārdiem, ne tikai par nodomiem.

TRĪS PARADIGMU MAIŅAS MŪSDIENU SEKULĀRAJĀ SABIEDRĪBĀ

Pirmajā uzrunā mācītājs Kevins Vilsons mudināja pārdomāt, kā mēs redzam mūsdienu sabiedrību. Nereti

draudze mēdz lūkoties uz visu, kas ir ārpus draudzes, kā ļaunu, kā kaut ko, kas “jāapgaismo”, no kā jāsgājās. Ja vien iedosim īsto informāciju, īsto patiesību, cilvēki sapratis un atgriezīsies vai noraidīs un pazudīs. Nepārprotiet, patiesība ir izšķiroši svarīga, tā dara mūs brīvus un glābj caur Jēzu Kristu. Dievs ir ielicis mūžību visu cilvēku sirdī, tomēr šobrīd ir laiks, kad ikvienam no mums bez nosodījuma ir jāmēģina izprast, kāda ir mūsdienu sabiedrība, pēc kā tā patiesi ilgojas, kā tā redz pasauli un mūs, kristiešus, mūs – adventistus. Gluži kā Pāvils reiz pēc būtības izprata grieķus, romiešus, jūdus un citas tautas, tāds pats uzdevums ir arī mums.

Tika izteikts salīdzinājums, ka mūsdienu sabiedrība pasauli redz kā “zvedru galdu”. Ir dažādas opcijas, kuras izvēlēties. Gluži kā ar ēdienu – kaut kas garšo, kaut kas negaršo, izvēlamies no šķīvja to, ko vēlamies, un ļaujam citiem izvēlēties to, kas garšo viņiem. Neviens ēdiens pēc būtības nav ļauns un briesmīgs, jo jebkurā pasākumā uz zvedru galda neatradīsim neko nāvējošu. Līdzīgi ir ar pasaules uzskatiem. Mums ir liels pasaules uzskatu “zvedru galds” – izpēti, izvēlies un veido savu. Galvenais, lai tas strādā, apmierina cilvēka sociālās, garīgās, emocionālās un citas vajadzības. Jebkurš var izvēlēties savu “šķīvi” un, kamēr cits citam nedara ļaunu, mierīgi dzīvot līdzās. Mums var nepatikt, kas ir otra šķīvi, bet mēs nepiespiedīsim kādu mainīt savu šķīvja saturu tāpēc, ka tas neatbilst mūsu uzskatiem

un gaumei par labu maltīti. Ja mēs atklāti pasākumā sāktu komentēt citu šķīvja saturu, visticamāk, to uztvertu par klaju nepieklājību un nākamajā ēdienreizē ar mums pie viena galda nesēdētu.

Mūsu sekulārie kaimiņi nemeklē atbildes par trūkstošajiem puzles gabaliņiem viņu pasaules uzskatā jeb garīgajā kartē. Realitāte ir tāda, ka viņiem ir pavisam cita karte. It īpaši jaunieši ir atvērti ļoti daudz kam. Viņiem ir interese par dažādiem pasaules uzskatiem, tāpēc specifiskas teoloģiskas nianšes par dzīvi pēc nāves un dažādām teorijām viņiem var būt interesantas diskusijām, tomēr pēc tām viņi var palikt pie “interesanti, ka tā domā, labi, ka tev tas der, man ir savs”. Liela daļa cilvēku ir uzbūvējuši pasaules skatījumu, sabiedrību, kura patiešām – ne tikai šķietami – apmierina viņu vajadzības gandrīz visās dzīves jomās, piepilda viņu ilgas pēc jēgas un sniedz atbildes viņu jautājumiem, tāpēc informācija neuzrunā sirdis tik ļoti kā agrāk.

Un tomēr. Par spīti visam, gandrīz ikviens izjūt “kaut kā” trūkumu. Tika lasīti citāti no cilvēkiem, kas atstājuši draudzī, atklāti netic Dievam, tomēr šis ticības trūkums viņus “vajā kā spoks”. Mūsdienu sabiedrība ilgojas pēc nozīmes un jēgas, pēc patiesuma un autentiskuma, pēc dziļas saiknes ar cilvēkiem. Tomēr, lai mūsdienu cilvēks saņemtu to, ko var sniegt tikai Dievs, tas ir jāpasniedz jēgpilnā un sabiedrībai nozīmīgā veidā.

Tika apskatītas 3 paradigmas, kurām jāmainās satura veidošanā medijos. Tomēr ticu, ka šīs ir lietas, kuras ir nozīmīgas un var tikt izmantotas arī jebkurā draudzes pasākumā vai dievkalpojumā.

Kvalitāte pār viduvējību.

Pirmā reize Bībelē, kur aprakstīta Svētā Gara izliešanās, ir vēsti par svētnīcas veidotājiem jeb “dizaineriem” un amatniekiem (2. Moz. 31:2–5). Dievs deva īpašas prasmes un svaidījumu veidot templi skaistu. Dievam ir svarīgs skaistums un māksla. Kristieši ir acināti izcilībai.

“Kristīgais kurpnieks pilda savu pienākumu nevis liekot krustiņus uz kurpēm, bet izgatavojot labus apavus, jo Dievam ir svarīga meistarība.” (Mārtiņš Luters)

Izcilība ir evaņģelizācija. Iespējams, cilvēki nepieņems

tavu teoloģiju, bet paliks tava mērķtiecīguma un kvalitātes dēļ.

Īsta saikne pār vēlmi pārliecināt.

“Nekas nav aizdomīgāks par personu, kura šķietami dzīvo svētu dzīvi, bet nepacietīgi vēlas pārveidot citus.” (Tomass Mertons)

Par šo citātu es daudz domāju. Tajā ir tik daudz patiesības. Kāda ir sajūta, ja kāds ļoti mērķtiecīgi cenšas pārveidot mūsu uzvedību, pārliecināt par uzskatiem, uzstāt ar savu viedokli? Rodas jautājumi, kāpēc tu tik ļoti gribi mani pārliecināt. Rodas pretestība.

Mūsu draudzei labi saprotami ir veselīga dzīvesveida jautājumi. Esmu pamanījusi, ka ir cilvēki, kas izdzīvo veselīgu dzīvesveidu, bet viņu klātbūtnē cilvēki jūtas neērti, nosodīti, viņu klātbūtnē cilvēki izvēlēties veģetāru opciju, pat ja mājās ēd gaļu, un dzers tēju, pat ja ikdienā izdzer vairākas krūzes kafijas. Šīs izvēles nebūs patiesas, jo tiks izdarītas, baidoties no nosodījuma vai garīguma izvērtējuma. Tad ir tādi cilvēki, kuri tieši tāpat praktizē veselīgu dzīvesveidu, bet viņu klātbūtnē nebūs jāslēpjas vai jāizliekas labākiem, neizskanēs centieni pārliecināt, nebūs sajūta, ka tiec vērtēts mazāk garīgs ēdiena izvēju dēļ. Tomēr tieši šo cilvēku klātbūtnē patiesi gribas mainīties, un krīzes situācijās tieši viņiem tiks prasīts padoms. Cilvēki jūt mēģinājumus pārliecināt, pierunāt, pārveidot, kas patiesībā nodod vienu vēstījumu – tu neesi pieņemts. Tev jāmainās, lai būtu pieņemts. Patiesi, cilvēks nevar nemainīties Jēzus klātbūtnē, bet tā ir Jēzus klātbūtnē, ne mūsējā.

Ja cilvēki nevar izveidot saikni ar tavu cilvēcību, viņi iespējams nekad neizveidos saikni ar tavu teoloģiju. Šāda dzīve ir daudz grūtāka, jo mūsu ikdienas pieredzei ar Dievu, mūsu raksturam ir jābūt tādām, kas bez vārdiem liecina par Jēzu. Mums jāmīl cilvēki tā, ka tie nejutās nosodīti vai nepieņemti. Mums patiesi jācenšas saprast, kas otram cilvēkam nāk par labu un kas ir vajadzīgs. Reizēm tas var būt pretēji mūsu domām. Tikai tad mūsu vārdiem ir svars, mūsu dzīvei ir svars otra cilvēka dzīvē. Pārliecināt ir Svētā Gara darbs, ne mūsu, kā tas aprakstīts 1. Kor. 3. nodaļas 6.–8. pantā: “Es dēstīju, Apollis aplaistīja, bet Dievs deva spēku augšanai. Tamdēļ nav

cildināms ne dēstītājs, ne laistītājs, bet Dievs, kas audzē. Dēstītājs un laistītājs – abi sader kopā, un katrs dabūs savu algu pēc sava darba.”

Galu galā tieši tāda bija Kristus metode: “Vienīgi Kristus metode dos patiesas sekmes cilvēku glābšanā. Pestītājs nāca pie cilvēkiem kā tāds, kas vēlas tiem darīt labu. Viņš bija līdzjūtīgs, kalpoja viņu vajadzībām un iemantoja viņu uzticību. Tad Viņš lūdza: “Sekojiet Man.”” (“Kristus dziedinošā kalpošana”, 143. lpp.) Arī pats Jēzus savas dzīves laikā nepārliecināja visus cilvēkus, tomēr katrā sarunā redzam, ka Viņš izveidoja saikni ar cilvēkiem, kalpoja tiem, gribot labu, mudināja negrēkot, tomēr deva brīvību pašiem izvēlēties. Biežāk uzdeva jautājumus, nevis deva atbildes, lai Svētais Gars pats pārliecinātu cilvēku.

Kā izveidot patiesu saikni ar cilvēkiem? Esi mācāms, esi paties, apmierini cilvēku vajadzības!

Zinātkāre pār tiesāšanu.

Reiz, kad mācītājs Kevins runāja ar kādu draugu, kas bija aizgājis no draudzes, šis draugs teica: “Reizēm nav lielāka nauda kā kristiešu mīlestība...”

“Tu vari droši pieņemt, ka esi izveidojis Dievu savā paša līdzībā, kad izrādās, ka Dievs ienīst visus tos pašus cilvēkus, kurus tu.” (Anna Lamota)

Patiesa empātija ir saprast, ka nevari būt eksperts kāda cita stāstā. Liksim vēlmi cilvēku iepazīt un patiesi saprast augstāk par vēlmi nosodīt un uzreiz pieņemt, ka cilvēks ir maldos un nelaimīgs, ja nav adventists. Mēs varam cits no cita mācīties un palīdzēt cilvēkiem atrast ceļu, kā piepildīt tās ilgas, kuras tikai Dievs var piepildīt cilvēka sirdī. Lai mūsu attieksme neaizver tam durvis! “Jo mēs esam Kristus saldā smarža Dievam tiem, kas top izglābti, un tiem, kas pazūd.” (2. Kor. 2:15)

Gain GenZ viennozīmīgi bija vērtīga pieredze, kas palīdzēja kalpošanas iespējas un izaicinājumus ieraudzīt plašākā mērogā, ieraudzīt, kādas šobrīd ir tās sabiedrības vajadzības, kuru sastopam sociālajos medijos. Lai mums visiem izdodas izdzīvot istu, spēcīgu un patiesu kristietību un mīlēt un liecināt, kā Jēzus to darīja!

Jana Jansone

IEPAZĪSTI 5 cilvēkus, KURUS SATIKA JĒZUS!
KATRU MĒNESI jauna tikšanās!

APRĪLIS

JAUNS KONKURSS

JĒZUS SATIKA JŪDU

Bērnu kalpošanas nodaļas komanda:
Brigita Avišāne, Mārīte Lipska, Elizabete
Rezņikova un Emīlija Trubeckaja.

ATMIŅAS PANTS

NEVIENS NEVAR KALPOT DIVIEM KUNGIEM: VAI VIŅŠ VIENU
IENĪDĪS UN OTRU MĪLĒS, JEB VIŅŠ VIENAM PIEĶERSIES UN
OTRU ATMETĪS. JŪS NEVARAT KALPOT DIEVAM UN MANTAI.
(MATEJA 6:24)

***

Mateja ev. 26:14-16

Kādu dienu templī ieradās viens no tuvākajiem apustuļiem, lai nodotu Jēzu.

Jūda sacīja, ka ir vīlies šajā Galilejas Skolotājā, jo visi Viņa apsolījumi par brīnišķīgo valsti nav patiesība. Priesteri, iespējams, brīnījās, ka viens no tuvākajiem Jēzus sekotājiem ir novērsies no Viņa. Bet vai viņiem par to jāuztraucas? Viņiem tas taču ir izdevīgi! Naktī tie varēs Jēzu apcietināt.

Bet vai Jūda būs ar mieru parādīt viņiem vietu, kur Jēzus pārnakšņo? Jā, viņš bija ar mieru.

“Kā būtu, ja mēs tev dotu trīsdesmit sudraba gabalus?” jautāja

kāds no priesteriem. Jūda piekrita, un nauda tika saskaitīta. Viņš ielika naudu makā un aizgāja, pārdevis savu Kungu un Mācītāju par verga cenu.

***

Mateja ev. 26:17-19, Jāņa ev. 13:1-17

Jūda, atcerēdamies darījumu ar priesteriem, varbūt jutās neveikli. Viņš centās parādīt savu mīlestību un apsēdās blakus Mācītājam. Otrā pusē Jēzum sēdēja Jānis, un viņa galva atradās Jēzum pie krūtīm.

Jēzus nolēma šeit darīt kādu lielu darbu. Piecēlies Viņš ielēja blodā ūdeni, paņēma priekšautu un sāka mazgāt Saviem mācekļiem kājas, sākot no Jūdas, kurš sēdēja Jēzum

līdzās. Pēc tam, paskatījies uz visiem, Kristus svinīgi teica: “Patiesi, patiesi, Es jums saku, kalps nav lielāks par savu kungu, nedz sūtnis lielāks par to, kas viņu sūtījis. Ja jūs to zināt, svētīgi jūs esat, ja jūs tā darāt!”

Tas bija ļoti grūts uzdevums, ko Jēzus uzdeva. Vai tu esi gatavs mazgāt kājas visiem cilvēkiem? Pat Jūdas kājas, ja sastapsi viņu savā dzīvē?

***

Mateja ev. 26:20-25

Tajā naktī Jēzus sniedza maizi un vīnu Jūdam, zinādams, ko tas ir nodomājis darīt. Kristus viņam un arī visiem citiem mācekļiem sacīja: “Pieminiet Mani!” Bet arī tas neskāra Jūdas sirdi. Viņš bija aizgājis pārāk tālu.

Pēc kāda laika, sēdēdams pie galdā, Jēzus sacīja: "Viens no jums Mani nodos." Mācekļi tam nespēja noticēt un domāja, ka Pestītājs kļūdās. Viņi sāka uztraukties un domāt, ka varbūt kāds no tiem kādreiz ir pateicis vai izdarījis kaut ko, kas varēja pamudināt Mācītāju uz tādām domām. Viņi sāka Jēzu izjautāt: "Kungs, vai es tas esmu?" Jēzus neatbildēja. Tad Pēteris deva zīmi Jānim, kurš sēdēja blakus Jēzum, lai tas noskaidro šo jautājumu.

Jānis čukstus jautāja Jēzum: "Kungs, kurš tas ir?"

Tad Jēzus pateica: "Tas, kuram Es, kumosu iemērcis, to došu." Un Jēzus, iemērcis maizi, pasniedza to Jūdām.

Nu Jūda, kurš līdz šim bija klusējis, ierunājās un sacīja: "Vai es tas esmu, rabi?" Viņš domāja, ka ar šādu jautājumu novērsīs no sevis aizdomas. Bet Jēzus viņam atbildēja: "Tu to saki." Citiem vārdiem sakot: "Jā."

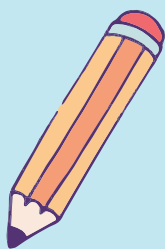
Pēc tam Jēzus Jūdām klusi, tā lai citi nedzirdētu, sacīja: "Ko tu dari, to dari drīz."

Tad Jūda piecēlās un izgāja. Bija nakts. Citi domāja, ka Jēzus ir devis viņam kādu uzdevumu, jo Jūda bija kasieris. Jēzus tik rūpīgi izturējās pret Jūdu, negribēdams visu priekšā atklāt nodevēja šausmīgo grēku. Tiešām, tikai lielais mīlestības Kēniņš spēja tik maigi un ilgi mīlēt šādu ļaunu cilvēku!

***

Briesmīgi domāt par to, ka Jēzus un Jūda nomira vienā dienā. Abi mira pie koka. Viens zaudēja dzīvību no paša rokas, otrs no – ienaidnieku rokām. Viens mira kā nodevējs, otrs – kā varonis. Viena nāve nedeva neko, otrs izglāba visu pasauli.

*No Artūra Maksvela grāmatas
"Bībeles stāsti bērniem"*

Jūda Iskariots un Jēzus. Esteres Venenas ilustrācija.

Balviņas par februāra konkursu saņems:

Rasa, Stefans un Jēkabs no Siguldas, Terēze un Sofija no Liepājas, Valts, Līva, Lotte, Betija, Kristians, Ralfs, Monta, Emīlija un Nikola no Limbažiem, Tilānija, Stefans, Marija, Leila, Anna, Nora, Ulla, Jonatāns un Amālija no Rīgas, Renārs, Katrīna, Egils, Emīlija, Māra, Anastasija, Gabriels, Nora, Laimrota un Mētra no Dobeles, Johans Oto, Teodors, Alberts un Emīlija Lotte no Smiltenes, Sāra, Anna, Pāvels, Amanda, Matias un

Oskars no Valkas, Einārs, Enija, Elis un Gusts no Saldus, Juris no Madonas, Maija, Markuss, Estere, Rainers, Ģirts, Lauma un Daniels no Saulkrastiem, Agneta no Cēsīm, Paula no Alūksnes, Annija, Elizabete, Ieva, Marta, Estere, Džekijs un Aleks no pirmsskolas iestādes "Liesmiņas", Eliza, Anete, Doroteja, Filips, Lūkass, Lavaleta, Gabriela, Terēza, Aida, Amēlija, Paula, Rebeka un Efraims no Kristīgās pamatskolas "Ceļš".

PIEDALĪES KONKURSĀ
"JĒZUS SATIKA...!"

JA TEV IR 7-15 GADI

- LASI BĪBELES STĀSTU!
- IZPILDI UZDEVUMUS (DIGITĀLĀ VAI PRINTĒTĀ VEIDĀ)
- UN IEMĀCIES ATMIŅAS PANTU – ILUSTRĒ TO VAI IERAKSTI VIDEO!

JA TEV IR 4-7 GADI

- LASI VAI KLAUSIES BĪBELES STĀSTU!
- SAGATAVO ZĪMĒJUMU VAI RADOŠU DARBU PAR STĀSTU
- UN IEMĀCIES ATMIŅAS PANTU – ILUSTRĒ TO VAI IERAKSTI VIDEO!

PIEKĻUVE DIGITĀLAJAM UZDEVUMAM

KATRU MĒNESI
BALVIŅA

Darbīnūs un video iesūtī līdz nākamajai mēneša 5. datumam uz e-pastu berni@adventisti.lv

Anketu, Bībeles stāstu un Bībeles pantu atradīsi žurnālā "Adventes Vēstis" vai mājaslapā www.adventisti.lv

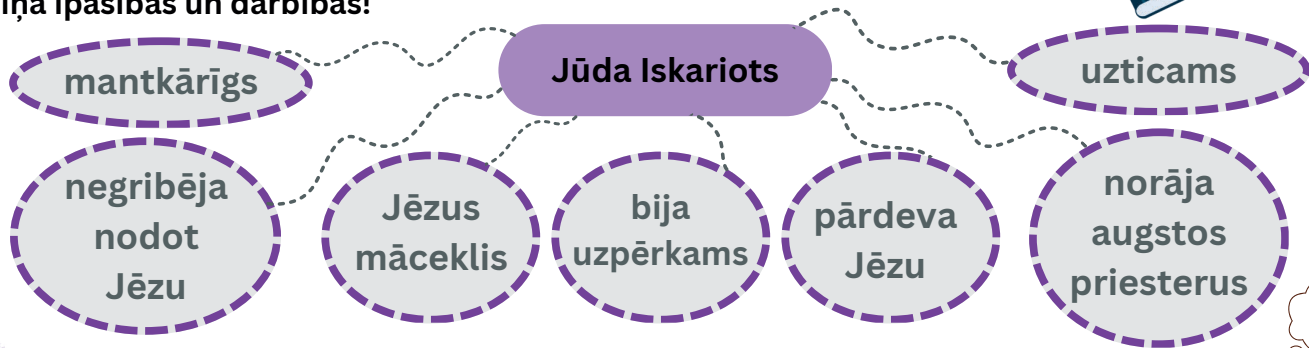
Iesūtītie materiāli var tikt publicēti.

Informācija:
29869979 (Mārite)

Vārds, uzvārds, vecums _____
 Pilsēta vai draudze _____
 Telefona numurs _____

1. Izlasi Mateja evaņģēlija 26:14–16 un savieno ar Jūdu Iskariotu viņa īpašības un darbības!

2. Izlasi citātu un uzraksti iemeslu, kāpēc Jūda Iskariots nodeva Jēzu!

Jūda domāja – ja jau Jēzum jātiek piesistam krustā, tad tam tā arī jānotiek, un viņa rīcība, nododot Pestītāju, iznākumu nemainīs. Bet, ja Jēzum nav jāmirst, tad tādā veidā Viņš būs piespiests sevi atbrīvot. Jebkurā gadījumā Jūda ar tādu rīcību tikai iegūs. Māceklis rēķināja, ka, nododot savu Kungu, viņš būs noslēdzis dzīvē kādu veiklu darījumu.” (E.Vaita, “Laikmetu ilgas”, “Jūda”)

3. Izlasi Mateja evaņģēlija 26:47–50 un uzraksti, kādā vārdā Jēzus nosauca savu nodevēju!

_____

_____

_____

_____

_____

_____

4. Kā Dieva bērniem jāizturas pret ikvienu – pat ļauno? Ievieto trūkstošos vārdus un uzraksti aicinājumu sev!

“Ļaunums lai tevi _____,
 bet pats _____ ļaunu ar _____!”
 (Romiešiem 12:21)

5. Izmanto matemātiskās zīmes <, =, > un novērtē, kas patiesi tavā dzīvē ir svarīgāks!

Piemērs: ŪDENS > COCA COLA (man ūdens ir svarīgāks par dzērienu “Coca Cola”)

DRAUDZĪBA YOUTUBE
 LŪGŠANA BĪBELE
 POPULARITĀTE PAZEMĪBA
 PATIESĪBA MELI
 ĢIMENE SERIĀLI
 ZIEDOŠANA MANTAS

BALLĪTE DIEVKALPOJUMS
 LAIPNĪBA CIENA
 SALDUMI DALĪŠANĀS
 DRĒBES SIRDS
 NAUDA JĒZUS
 ATPŪTA KALPOŠANA

6. Uzraksti un iemācies atmiņas pantu!
 Mateja evaņģēlijs 6:24

_____

_____

_____

_____

_____

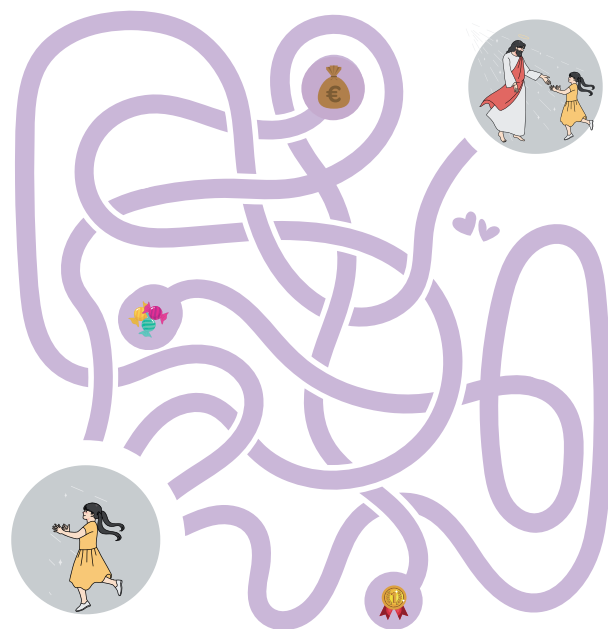
_____

_____

_____

_____

_____

Īstai TICĪBAI seko MĪLESTĪBA,
 mīlestībai - PAKLAUSĪBA.

(E.Vaita, “Maranta”)

12.04.2025.

Plkst. 14.00

Kristieša loma ģimenē
PANEĻDISKUSIJA

zem viena jumta
TICĪBĀ
un
NETICĪBĀ

Kopā ar:

Dainu Kleimani
Mārtiņu Subatoviču
Induli Ansonu
Anitru Rozi

Informācija un pieteikšanās:

ej.uz/paneļdiskusija

Baznīcas ielā 12A
Korintas zālē